

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 63

13 mai 2020

Cuprins

II Comunicări

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Comisia Europeană

2020/C 164/01	Nonoposiție la o concentrare notificată (Cazul M.9774 – Bain Capital Investors/Neuberger Berman/Engineering Ingegneria Informatica) ⁽¹⁾	1
2020/C 164/02	Nonoposiție la o concentrare notificată (Cazul M.9822 — Bridgepoint/Groupe Financière CEP) ⁽¹⁾	2
2020/C 164/03	Comunicarea Comisiei — Modificare a Cadrelui temporar pentru măsuri de ajutor de stat de sprijinire a economiei în contextul actualei epidemii de COVID-19	3

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Comisia Europeană

2020/C 164/04	Rata de schimb a monedei euro — 12 mai 2020	16
2020/C 164/05	Comunicarea Comisiei — Publicarea numărului total de certificate aflate în circulație în 2019 în scopul funcționării rezervei pentru stabilitatea pieței în cadrul sistemului UE de comercializare a certificatelor de emisii instituit prin Directiva 2003/87/CE	17
2020/C 164/06	Comunicarea Comisiei privind un plan de acțiune pentru o politică amplă a Uniunii în materie de prevenire a spălării banilor și a finanțării terorismului	21
2020/C 164/07	Comisia administrativă pentru coordonarea sistemelor de securitate socială Costurile medii ale prestațiilor în natură	34

V Anunțuri

ALTE ACTE

Comisia Europeană

2020/C 164/08

Publicarea documentului unic modificat ca urmare a aprobării unei modificări minore în conformitate cu articolul 53 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 36

II

*(Comunicări)*COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI
ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

Nonopозиție la o concentrare notificată**(Cazul M.9774 – Bain Capital Investors/Neuberger Berman/Engineering Ingegneria Informatica)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

(2020/C 164/01)

La 30 aprilie 2020, Comisia a decis să nu se opună concentrării notificate menționate mai sus și să o declare compatibilă cu piața internă. Prezenta decizie se bazează pe articolul 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾. Textul integral al deciziei este disponibil doar în limba engleză și va fi făcut public după ce vor fi eliminate orice secrete de afaceri pe care le-ar putea conține. Va fi disponibil:

- pe site-ul internet al Direcției Generale Concurență din cadrul Comisiei, la secțiunea consacrată concentrărilor (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Acest site internet oferă diverse facilități care permit identificarea deciziilor de concentrare individuale, inclusiv întreprinderea, numărul cazului, data și indexurile sectoriale;
- în format electronic, pe site-ul internet EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=ro>), cu numărul de document 32020M9774. EUR-Lex permite accesul online la legislația europeană.

⁽¹⁾ JOL 24, 29.1.2004, p. 1.

Nonoposiție la o concentrare notificată
(Cazul M.9822 — Bridgepoint/Groupe Financière CEP)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2020/C 164/02)

La 7 mai 2020, Comisia a decis să nu se opună concentrării notificate menționate mai sus și să o declare compatibilă cu piața internă. Prezenta decizie se bazează pe articolul 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾. Textul integral al deciziei este disponibil doar în limba franceză și va fi făcut public după ce vor fi eliminate orice secrete de afaceri pe care le-ar putea conține. Va fi disponibil:

pe site-ul internet al Direcției Generale Concurență din cadrul Comisiei, la secțiunea consacrată concentrărilor (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Acest site internet oferă diverse facilități care permit identificarea deciziilor de concentrare individuale, inclusiv întreprinderea, numărul cazului, data și indexurile sectoriale;

în format electronic, pe site-ul internet EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=ro>), cu numărul de document 32020M9822. EUR-Lex permite accesul online la legislația europeană.

⁽¹⁾ JOL 24, 29.1.2004, p. 1.

COMUNICAREA COMISIEI**Modificare a Cadrului temporar pentru măsuri de ajutor de stat de sprijinire a economiei în contextul actualei epidemii de COVID-19**

(2020/C 164/03)

1. INTRODUCERE

1. La 19 martie 2020, Comisia a adoptat comunicarea intitulată „Cadru temporar pentru măsuri de ajutor de stat de sprijinire a economiei în contextul actualei epidemii de COVID-19” ⁽¹⁾ (denumită în continuare „cadru temporar”). La 3 aprilie 2020, Comisia a adoptat o primă modificare pentru a permite acordarea de ajutoare pentru accelerarea cercetării privind produsele relevante pentru COVID-19 și a testării și a producției de astfel de produse, pentru a proteja locurile de muncă și pentru a sprijini în continuare economia în contextul crizei actuale ⁽²⁾.
2. Aplicarea clar direcționată și proporțională a controlului UE privind ajutoarele de stat asigură eficacitatea măsurilor naționale de sprijin menite să ajute întreprinderile afectate în cursul epidemiei de COVID-19 și limitează, în același timp, denaturările nejustificate ale pieței interne, menținând integritatea acestuia și asigurând condiții de concurență echitabile. Acest lucru va contribui la continuitatea activității economice pe durata epidemiei de COVID-19 și va oferi economiei o platformă puternică în vederea redresării în urma crizei, ținând seama de importanța îndeplinirii tranziției verzi și a celei digitale, în conformitate cu legislația și obiectivele UE.
3. Scopul prezentei comunicări este de a identifica măsuri temporare suplimentare de ajutor de stat pe care Comisia le consideră compatibile în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în contextul epidemiei de COVID-19.
4. În primul rând, Comisia consideră că întreprinderile nefinanciare, dar care altminteri sunt viabile, care se confruntă cu o criză temporară de lichidități din cauza epidemiei de COVID-19 s-ar putea confrunta cu probleme de solvabilitate pe termen mai lung. Pentru un număr mare de astfel de întreprinderi, măsurile de urgență instituite pentru a controla propagarea epidemiei de COVID-19 au dus la o scădere sau chiar la o suspendare a producției lor de bunuri și/sau a furnizării de servicii, precum și la un șoc semnificativ al cererii. Pierderile rezultate vor duce la o scădere a capitalurilor proprii ale întreprinderilor și vor afecta capacitatea acestora de a obține împrumuturi de la instituțiile financiare.
5. Reducerea capitalului propriu al întreprinderilor pe piețe care se confruntă cu o cerere redusă și cu o ofertă întreruptă agravează riscul unei încetini semnificative a creșterii economice, care ar putea afecta întreaga economie a UE pe o perioadă mai lungă de timp. Intervențiile publice bine direcționate, care ar furniza întreprinderilor instrumente de capitaluri proprii și/sau instrumente de capital hibride, ar putea reduce riscul unui număr semnificativ de cazuri de insolvență în cadrul economiei UE. Prin urmare, acestea ar putea contribui la menținerea continuității activității economice pe durata epidemiei de COVID-19 și la sprijinirea redresării economice ulterioare.
6. Prin urmare, prezenta comunicare stabilește criteriile din cadrul normelor UE privind ajutoarele de stat pe baza cărora statele membre pot acorda sprijin public sub formă de instrumente de capitaluri proprii și/sau instrumente de capital hibride întreprinderilor care se confruntă cu dificultăți financiare din cauza epidemiei de COVID-19. Scopul comunicării este de a asigura faptul că perturbarea economiei nu duce la punerea unor întreprinderi care erau viabile înainte de epidemia de COVID-19 în fața situației de a fi nevoite să iasă de pe piață în mod nejustificat. Prin urmare, recapitalizările nu trebuie să depășească minimumul necesar pentru a asigura viabilitatea beneficiarului și nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar pentru a restabili structura capitalului beneficiarului la nivelul la care se situa acesta înaintea epidemiei de COVID-19.
7. Comisia subliniază faptul că furnizarea de sprijin public național sub formă de instrumente de capitaluri proprii și/sau instrumente de capital hibride pentru întreprinderile care se confruntă cu dificultăți financiare din cauza epidemiei de COVID-19, ca parte a schemelor de ajutoare sau în cazuri individuale specifice, ar trebui luată în considerare doar dacă nu se poate găsi nicio altă soluție adecvată și doar dacă face obiectul unor condiții stricte. Această limitare este necesară pentru că astfel de instrumente denaturează semnificativ concurența între întreprinderi. Prin urmare, astfel de intervenții ar trebui să facă și ele obiectul unor condiții clare în ceea ce privește participarea și încetarea participării statului la întreprinderile în cauză, precum și în ceea ce privește remunerarea acestora de către stat, unor dispoziții privind guvernarea și unor măsuri adecvate de limitare a denaturărilor concurenței.

⁽¹⁾ Comunicarea Comisiei din 19 martie 2020, C(2020) 1863 (JO C 91 I, 20.3.2020, p. 1).

⁽²⁾ Comunicarea Comisiei din 3 aprilie 2020, C(2020) 2215 (JO C 112 I, 4.4.2020, p. 1).

8. Dacă sprijinul s-ar acorda la nivelul UE, ținând seama de interesul comun al UE, riscul de denaturare a pieței interne ar putea fi mai mic și ar putea necesita, așadar, impunerea unor condiții mai puțin stricte. Comisia consideră că sunt necesare sprijin și fonduri suplimentare la nivelul UE pentru a se asigura faptul că această criză simetrică mondială nu se transformă într-un șoc asimetric în detrimentul statelor membre care dispun de mai puține posibilități de a-și sprijini economia și de a sprijini competitivitatea UE în ansamblu.
9. Tranziția verde și transformarea digitală vor juca un rol central și prioritar în asigurarea unei redresări reușite. Comisia salută măsurile luate de statele membre pentru a ține seama de aceste provocări în momentul stabilirii măsurilor naționale de sprijin și reamintește responsabilitatea acestora de a se asigura că astfel de măsuri nu împiedică realizarea obiectivelor climatice și digitale ale UE. Mai mult, Comisia remarcă faptul că stabilirea de măsuri naționale de sprijin într-un mod care să îndeplinească obiectivele de politică ale UE legate de transformarea verde și digitală a economiilor lor va permite o creștere mai durabilă pe termen lung și va promova transformarea în vederea îndeplinirii, până în 2050, a obiectivului UE convenit privind neutralitatea climatică. În acest context al ajutorului destinat remedierii unei perturbări grave a economiei lor, statelor membre sunt cele cărora le revine în primul rând responsabilitatea de a stabili măsuri naționale de sprijin într-un mod care să răspundă obiectivelor lor de politică. În ceea ce privește ajutoarele acordate în temeiul prezentei comunicări, întreprinderile mari trebuie să raporteze cu privire la modul în care ajutoarele primite sprijină activitățile desfășurate de acestea în conformitate cu obiectivele UE și cu obligațiile naționale legate de transformarea verde și de cea digitală.
10. De asemenea, o serie de state membre au în vedere achiziționarea unei participații la capitalul societăților strategice, pentru a se asigura că participarea acestora la buna funcționare a economiei UE nu este pusă în pericol. Comisia reamintește că TFUE este neutru în ceea ce privește proprietatea publică/privată (articolul 345 din TFUE). În cazul în care statele membre achiziționează acțiuni existente ale unor întreprinderi la prețul pieței sau investesc în condiții egale cu acționarii privați, acest demers nu constituie, în mod normal, ajutor de stat ⁽³⁾. În mod similar, dacă statele membre decid să achiziționeze acțiuni nou-emise și/sau să furnizeze întreprinderilor alte tipuri de sprijin sub formă de capitaluri proprii sau instrumente de capital hibride în condițiile pieței, adică în condiții conforme cu principiul operatorului economic privat în economia de piață, acest demers nu constituie nici el ajutor de stat.
11. Comisia reamintește, de asemenea, că există o serie de instrumente suplimentare pentru a trata aspectele legate de achizițiile de societăți strategice. În comunicarea sa din 25 martie 2020 ⁽⁴⁾, Comisia a invitat statele membre care instituiseră deja un mecanism de examinare a investițiilor străine directe să utilizeze pe deplin astfel de instrumente pentru a împiedica fluxurile de capital din țări din afara UE care ar putea submina securitatea sau ordinea publică a UE. Comisia a invitat, de asemenea, statele membre care nu dispun în prezent de un mecanism de examinare a investițiilor străine directe sau ale căror mecanisme de examinare a investițiilor străine directe nu acoperă toate tranzacțiile relevante să instituie un mecanism de examinare de sine stătător, cu respectarea deplină a dreptului Uniunii, inclusiv a Regulamentului privind examinarea ISD ⁽⁵⁾ și cu respectarea liberei circulații a capitalurilor (articolul 63 din TFUE), precum și a obligațiilor internaționale.
12. În al doilea rând, Comisia consideră că datoria subordonată poate fi, de asemenea, un mijloc adecvat de sprijinire a întreprinderilor care se confruntă cu dificultăți financiare din cauza epidemiei de COVID-19. Mai precis, aceasta constituie un instrument cu un potențial mai redus de denaturare a concurenței decât instrumentele de capitaluri proprii sau cele de capital hibride, întrucât nu poate fi convertită în capital propriu atât timp cât întreprinderea are capacitatea de a-și continua activitatea. Prin urmare, prezenta comunicare introduce posibilitatea, în secțiunea 3.3 din cadrul temporar, care se referă la instrumentele de datorie, ca statele membre să acorde ajutoare în această formă suplimentară, sub rezerva unor garanții suplimentare care să protejeze condițiile de concurență echitabile de pe piața internă. Cu toate acestea, în cazul în care datoria subordonată depășește plafoanele stabilite în secțiunea 3.3, o astfel de măsură privind datoria subordonată ar trebui să fie evaluată în conformitate cu condițiile pentru măsurile de recapitalizare în contextul CODVI-19 prevăzute în secțiunea 3.11, pentru a se asigura egalitatea de tratament.

⁽³⁾ A se vedea, de asemenea, secțiunea 4.2.3 din Comunicarea Comisiei privind noțiunea de ajutor de stat, astfel cum este menționată la articolul 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, C(2016) 2946 (JO C 262, 19.7.2016, p. 1).

⁽⁴⁾ Comunicare a Comisiei – Orientări adresate statelor membre privind investițiile străine directe și libera circulație a capitalurilor din țări terțe și privind protecția activelor strategice ale Europei, în perspectiva aplicării Regulamentului (UE) 2019/452 (Regulamentul privind examinarea investițiilor străine directe), C(2020) 1981 final din 25 martie 2020.

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune (JO L 79I, 21.3.2019, p. 1).

13. În al treilea rând, aplicarea cadrului temporar a arătat necesitatea de a introduce modificări de ordin administrativ, precum și clarificări și modificări suplimentare în ceea ce privește anumite dispoziții din secțiunile 3.1, 3.2, 3.3, 3.4, 3.7, 4 și 5.
14. În fine, Comisia recunoaște că, pentru a asigura reușita redresării economice, vor fi necesare investiții suplimentare la scară largă, private și publice, pentru a face față provocărilor și pentru a valorifica oportunitățile oferite de dubla tranziție verde și digitală. În acest context, Comisia reamintește faptul că această modificare a cadrului temporar nu înlocuiește, ci completează posibilitățile existente în cadrul normelor UE privind ajutoarele de stat de care dispun statele membre pentru a furniza sprijin. De exemplu, în ceea ce privește sprijinul sub formă de capital, în special pentru întreprinderile inovatoare, Orientările Comisiei privind finanțarea de risc ⁽⁶⁾ și Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare ⁽⁷⁾ oferă posibilități ample pentru statele membre.
15. În mod similar, statele membre pot decide să acorde ajutoare de stat pentru sprijinirea inovării și a investițiilor verzi și digitale și să sporească nivelul de protecție a mediului în conformitate cu normele existente privind ajutoarele de stat ⁽⁸⁾. Astfel cum s-a anunțat deja în comunicarea Comisiei din 14 ianuarie 2020, normele relevante privind ajutoarele de stat, în special orientările privind ajutoarele de stat pentru mediu și energie, vor fi revizuite până în 2021 pentru a ține seama de obiectivele de politică ale Pactului verde european și a sprijini o tranziție către neutralitatea climatică până în 2050 eficientă din punctul de vedere al costurilor și favorabilă incluziunii sociale. Acest lucru va contribui la o strategie de redresare pentru economia europeană care să corespundă dublei tranziții verzi și digitale importante, în conformitate cu obiectivele UE și cu cele naționale.

2. MODIFICĂRI ALE CADRULUI TEMPORAR

16. Următoarele modificări ale Cadrului temporar pentru măsuri de ajutor de stat de sprijinire a economiei în contextul actualei epidemii de COVID-19 vor produce efecte de la 8 mai 2020.
17. Punctul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„7. În cazul în care, din cauza epidemiei de COVID-19, băncile ar avea nevoie de sprijin financiar public extraordinar [a se vedea articolul 2 alineatul (1) punctul 28 din Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare și articolul 3 alineatul (1) punctul 29 din Regulamentul privind mecanismul unic de rezoluție] sub formă de lichidități, de recapitalizare sau de măsură privind activele depreciate, va trebui să se evalueze dacă măsura îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 32 alineatul (4) litera (d) punctul (i), (ii) sau (iii) din Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare și la articolul 18 alineatul (4) litera (d) punctul (i), (ii) sau (iii) din Regulamentul privind mecanismul unic de rezoluție. În cazul în care sunt întrunite condițiile menționate anterior, nu se va considera că banca ce beneficiază de un astfel de sprijin financiar public extraordinar este în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate. În măsura în care aceste măsuri abordează probleme legate de epidemia de COVID-19, se va considera că acestea intră sub incidența punctului 45 din Comunicarea din 2013 privind sectorul bancar ⁽⁹⁾, care prevede o derogare de la cerința privind repartizarea sarcinilor între acționari și creditorii subordonați.”
18. Punctul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„9. Epidemia de COVID-19 prezintă riscul unei încetiniri semnificative a creșterii întregii economii a UE, cu impact asupra întreprinderilor, a locurilor de muncă și a gospodăriilor. Pentru a asigura disponibilitatea în continuare de lichidități suficiente pe piață, pentru a contracara pagubele provocate întreprinderilor sănătoase și pentru a păstra continuitatea activității economice în timpul epidemiei și după încheierea epidemiei de COVID-19, este necesar să se acorde sprijin public bine definit. De asemenea, statele membre pot decide să sprijine operatorii din sectorul călătoriilor și turismului, pentru a se asigura că cererile de rambursare cauzate de epidemia de COVID-19 sunt plătite, asigurându-se astfel protecția drepturilor pasagerilor și ale

⁽⁶⁾ Comunicarea Comisiei – Orientări privind ajutoarele de stat pentru promovarea investițiilor de finanțare de risc (JO C 19, 22.1.2014, p. 4).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat (JO L 187, 26.6.2014, p. 1).

⁽⁸⁾ De exemplu, Orientările privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020 (JO C 200, 28.6.2014, p. 1), Orientările pentru aplicarea normelor privind ajutoarele de stat în cazul dezvoltării rapide a rețelelor de comunicații în bandă largă (JO C 25, 26.1.2013, p. 1), Orientările privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2014-2020 (JO C 209, 23.7.2013, p. 1), Cadrul pentru ajutoarele de stat pentru cercetare, dezvoltare și inovare (JO C 198, 27.6.2014, p. 1) și Criteriile pentru analiza compatibilității cu piața internă a ajutorului de stat destinat să promoveze realizarea unor proiecte importante de interes european comun (JO C 188, 20.6.2014, p. 4).

⁽⁹⁾ Comunicarea Comisiei privind aplicarea, de la 1 august 2013, a normelor privind ajutoarele de stat pentru măsurile de sprijin în favoarea băncilor în contextul crizei financiare (JO C 216, 30.7.2013, p. 1).

consumatorilor, precum și egalitatea de tratament a pasagerilor și călătorilor. Având în vedere dimensiunea limitată a bugetului UE, principalul răspuns va proveni din bugetele naționale ale statelor membre. Normele UE privind ajutoarele de stat le permit statelor membre să ia măsuri rapide și eficiente pentru a sprijini cetățenii și întreprinderile, în special IMM-urile, care se confruntă cu dificultăți economice din cauza epidemiei de COVID-19.”

19. Punctul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„13. De asemenea, statele membre pot stabili măsuri de sprijin în conformitate cu regulamentele de exceptare pe categorii ⁽¹⁰⁾, fără implicarea Comisiei.”

20. Punctul 20 se înlocuiește cu următorul text:

„20. Măsurile de ajutor temporare care fac obiectul prezentei comunicări pot fi cumulate unele cu altele în conformitate cu dispozițiile din secțiunile specifice ale prezentei comunicări. Măsurile de ajutor temporare prevăzute în prezenta comunicare pot fi cumulate cu ajutoarele care se încadrează în domeniul de aplicare al regulamentelor *de minimis* ⁽¹¹⁾ sau cu ajutoarele care se încadrează în domeniul de aplicare al regulamentelor de exceptare pe categorii ⁽¹²⁾, cu condiția respectării dispozițiilor și normelor privind cumularea prevăzute în regulamentele respective.”

21. Se introduce punctul 20a:

„20a. Ajutoarele acordate instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nu trebuie să fie evaluate în temeiul prezentei comunicări, cu excepția: (i) avantajelor indirecte acordate instituțiilor de credit sau financiare care direcționează ajutoare sub formă de împrumuturi sau de garanții care intră sub incidența secțiunilor 3.1-3.3, care rezultă din garanțiile prevăzute în secțiunea 3.4; (ii) ajutoarelor prevăzute în secțiunea 3.10, cu condiția ca schema să nu vizeze exclusiv angajații din sectorul financiar.”

22. Titlul secțiunii 3.1 se înlocuiește cu următorul text:

„3.1. Cuanțumuri limitate ale ajutoarelor”.

23. La punctul 22, nota de subsol 16 se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care ajutorul este acordat sub formă de avantaj fiscal, datoria fiscală pentru care se acordă avantajul respectiv trebuie să fi survenit cel târziu la 31 decembrie 2020.”

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat (JO L 187, 26.6.2014, p. 1), Regulamentul (UE) nr. 702/2014 al Comisiei din 25 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare în sectoarele agricol și forestier și în zonele rurale ca fiind compatibile cu piața internă, în aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 193, 1.7.2014, p. 1) și Regulamentul (UE) nr. 1388/2014 al Comisiei din 16 decembrie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare acordate întreprinderilor care își desfășoară activitatea în producția, prelucrarea și comercializarea produselor obținute din pescuit și acvacultură ca fiind compatibile cu piața internă, în aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 369, 24.12.2014, p. 37).

⁽¹¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis* (JO L 352, 24.12.2013, p. 1), Regulamentul (UE) nr. 1408/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis* în sectorul agricol (JO L 352, 24.12.2013, p. 9), Regulamentul (UE) nr. 717/2014 al Comisiei din 27 iunie 2014 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis* în sectorul pescuitului și acvaculturii (JO L 190, 28.6.2014, p. 45) și Regulamentul (UE) nr. 360/2012 al Comisiei din 25 aprilie 2012 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor *de minimis* acordate întreprinderilor care prestează servicii de interes economic general (JO L 114, 26.4.2012, p. 8).

⁽¹²⁾ Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat (Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare), Regulamentul (UE) nr. 702/2014 al Comisiei din 25 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare în sectoarele agricol și forestier și în zonele rurale ca fiind compatibile cu piața internă, în aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 193, 1.7.2014, p. 1) și Regulamentul (UE) nr. 1388/2014 al Comisiei din 16 decembrie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare acordate întreprinderilor care își desfășoară activitatea în producția, prelucrarea și comercializarea produselor obținute din pescuit și acvacultură ca fiind compatibile cu piața internă, în aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 369, 24.12.2014, p. 37).

24. Punctul 23a se înlocuiește cu următorul text:

„23a. În cazul în care o întreprindere își desfășoară activitatea în mai multe sectoare cărora li se aplică cantumuri maxime diferite în conformitate cu punctul 22 litera (a) și cu punctul 23 litera (a), statul membru în cauză trebuie să asigure, prin mijloace adecvate, cum ar fi separarea conturilor, faptul că pentru fiecare dintre aceste activități se respectă plafonul aferent și că nu se depășește cantumul maxim total de 800 000 EUR per întreprindere. În cazul în care o întreprindere își desfășoară activitatea în sectoarele menționate la punctul 23 litera (a), nu ar trebui să se depășească cantumul maxim total de 120 000 EUR per întreprindere.

25. Se introduce punctul 24a:

„24a. Ajutoarele acordate în temeiul secțiunii 3.2 nu pot fi cumulate cu ajutoarele acordate pentru același principal subiacent al împrumutului în temeiul secțiunii 3.3 și viceversa. Ajutoarele acordate în temeiul secțiunilor 3.2 și 3.3 pot fi cumulate pentru împrumuturi diferite, cu condiția ca cantumul total al împrumuturilor per beneficiar să nu depășească plafoanele stabilite la punctul 25 litera (d) sau la punctul 27 litera (d). Un beneficiar poate beneficia în paralel de mai multe măsuri prevăzute în secțiunea 3.2, cu condiția ca cantumul total al împrumuturilor per beneficiar să nu depășească plafoanele stabilite la punctul 25 literele (d) și (e).”

26. La punctul 25 litera (d), punctul (iii) se înlocuiește cu următorul text:

„(iii) cu condiția furnizării unei justificări adecvate Comisiei de către statul membru (de exemplu, în legătură cu caracteristicile anumitor tipuri de întreprinderi), cantumul împrumutului poate fi majorat pentru a acoperi nevoile de lichidități de la momentul acordării acestuia pentru următoarele 18 luni în cazul IMM-urilor ⁽¹³⁾ și pentru următoarele 12 luni în cazul întreprinderilor mari. Nevoile de lichidități ar trebui stabilite prin intermediul autocertificării de către beneficiar ⁽¹⁴⁾.”

27. Punctul 25 litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) Pentru împrumuturile cu scadență până la 31 decembrie 2020, cantumul principalului împrumutului poate fi mai mare decât cel prevăzut la punctul 25 litera (d), cu condiția ca statul membru să furnizeze o justificare adecvată Comisiei și cu condiția ca proporționalitatea ajutorului să rămână asigurată și să fie demonstrată Comisiei de către statul membru.”

28. Punctul 26 se înlocuiește cu următorul text:

„26. În vederea asigurării accesului la lichidități pentru întreprinderile care se confruntă cu un deficit brusc de lichidități, subvenționarea ratelor dobânzii pe o perioadă limitată și pentru un cantum limitat al împrumutului poate constitui, în circumstanțele actuale, o soluție adecvată, necesară și clar direcționată. În plus, datoria subordonată care, în cazul unei proceduri de insolvență, este subordonată creditorilor chirografari preferențiali, poate constitui, de asemenea, o soluție adecvată, necesară și clar direcționată în circumstanțele actuale. O astfel de datorie constituie un instrument cu un potențial mai redus de denaturare a concurenței decât instrumentele de capitaluri proprii sau cele de capital hibride, întrucât nu poate fi convertită automat în capital propriu atât timp cât întreprinderea are capacitatea de a-și continua activitatea. Prin urmare, ajutoarele sub formă de datorie subordonată ⁽¹⁵⁾ trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute în secțiunea 3.3, care se referă la instrumentele de datorie. Cu toate acestea, întrucât sporesc capacitatea societăților de a contracta datorii cu rang prioritar într-un mod similar sprijinului sub formă de capital, trebuie să se aplice în plus o marjă pentru riscul de credit și o limitare suplimentară a sumei în raport cu datoria cu rang prioritar [o treime pentru întreprinderile mari și jumătate din sumă pentru IMM-uri, astfel cum se definește la punctul 27 litera (d) subpunctul (i) sau (ii)]. Peste aceste plafoane, datoria subordonată ar trebui să fie evaluată în conformitate cu condițiile pentru măsurile de recapitalizare în contextul COVID-19 prevăzute în secțiunea 3.11, pentru a se asigura egalitatea de tratament.”

⁽¹³⁾ Astfel cum sunt definite în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat (Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare).

⁽¹⁴⁾ Planul de lichidități poate include atât costurile cu capitalul circulant, cât și costurile de investiții.

⁽¹⁵⁾ Cu excepția cazului în care un astfel de ajutor îndeplinește condițiile prevăzute la punctul 3.1 din prezenta comunicare.

29. Se introduce punctul 26a, după cum urmează:

„26a. Ajutoarele acordate în temeiul secțiunii 3.3 nu pot fi cumulate cu ajutoarele acordate pentru același principal subiacent al împrumutului în temeiul secțiunii 3.2 și viceversa. Ajutoarele acordate în temeiul secțiunilor 3.2 și 3.3 pot fi cumulate pentru împrumuturi diferite, cu condiția ca cuantumul total al împrumuturilor per beneficiar să nu depășească pragurile stabilite la punctul 25 litera (d) sau la punctul 27 litera (d). Un beneficiar poate beneficia în paralel de mai multe măsuri prevăzute în secțiunea 3.3, cu condiția ca cuantumul total al împrumuturilor per beneficiar să nu depășească plafoanele stabilite la punctul 27 literele (d) și (e).”

30. La punctul 27 litera (d), punctul (iii) se înlocuiește cu următorul text:

„(iii) cu condiția furnizării unei justificări adecvate Comisiei de către statul membru (de exemplu, în legătură cu caracteristicile anumitor tipuri de întreprinderi), cuantumul împrumutului poate fi majorat pentru a acoperi nevoile de lichidități de la momentul acordării acestuia pentru următoarele 18 luni în cazul IMM-urilor ⁽¹⁶⁾ și pentru următoarele 12 luni în cazul întreprinderilor mari. Nevoile de lichidități ar trebui stabilite prin intermediul autocertificării de către beneficiar ⁽¹⁷⁾.”

31. Punctul 27 litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) Pentru împrumuturile cu scadență până la 31 decembrie 2020, cuantumul principalului împrumutului poate fi mai mare decât cel prevăzut la punctul 27 litera (d), cu condiția ca statul membru să furnizeze o justificare adecvată Comisiei și cu condiția ca proporționalitatea ajutorului să rămână asigurată și să fie demonstrată Comisiei de către statul membru.”

32. Se introduce punctul 27a, după cum urmează:

„27a. Se pot acorda instrumente de datorie, care, în cazul unei proceduri de insolvență, sunt subordonate creditorilor chirografari preferențiali, la rate reduse ale dobânzii, care sunt cel puțin egale cu rata de bază și cu marjele riscului de credit prevăzute în tabelul de la punctul 27 litera (a), la care se adaugă 200 de puncte de bază pentru întreprinderile mari și 150 de puncte de bază pentru IMM-uri. Posibilitatea alternativă de la punctul 27 litera (b) se aplică unor astfel de instrumente de datorie. Trebuie, de asemenea, respectate prevederile de la punctul 27 literele (c), (f) și (g). În cazul în care cuantumul datoriei subordonate depășește ambele plafoane menționate în continuare ⁽¹⁸⁾, compatibilitatea instrumentului cu piața internă se stabilește în conformitate cu secțiunea 3.11:

- (i) două treimi din masa salarială anuală a beneficiarului pentru întreprinderile mari și masa salarială anuală a beneficiarului pentru IMM-uri, astfel cum sunt definite la punctul 27 litera (d) subpunctul (i); și
- (ii) 8,4 % din cifra de afaceri totală a beneficiarului pe 2019 pentru întreprinderile mari și 12,5 % din cifra de afaceri totală a beneficiarului pe 2019 pentru IMM-uri.”

33. Punctul 28 se înlocuiește cu următorul text:

„28. Întreprinderilor care se confruntă cu un deficit brusc de lichidități li se pot acorda ajutoare sub formă de garanții și împrumuturi în temeiul secțiunilor 3.1, 3.2 și 3.3 din prezenta comunicare, în mod direct sau prin intermediul instituțiilor de credit și al altor instituții financiare care acționează ca intermediari financiari. În acest din urmă caz, trebuie să se respecte condițiile de mai jos.”

34. Punctul 31 se înlocuiește cu următorul text:

„31. Instituțiile de credit sau alte instituții financiare ar trebui să transfere în cea mai mare măsură posibilă beneficiarilor finali avantajele garanției publice sau ale ratelor dobânzii subvenționate pentru împrumuturi. Intermediarul financiar trebuie să fie în măsură să demonstreze că utilizează un mecanism prin care se asigură că avantajele sunt transferate în cea mai mare măsură posibilă beneficiarilor finali sub forma unor volume mai mari de finanțare, a unor portofolii mai riscante, a unor cerințe mai reduse în materie de garanții reale, a unor prime de garantare mai mici sau a unor rate ale dobânzii mai scăzute decât în absența unor astfel de garanții publice sau împrumuturi.”

⁽¹⁶⁾ Astfel cum sunt definite în anexa I la Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare.

⁽¹⁷⁾ Planul de lichidități poate include atât costurile cu capitalul circulant, cât și costurile de investiții.

⁽¹⁸⁾ În cazul în care plățile de cupoane sunt capitalizate, acest lucru trebuie luat în considerare la stabilirea plafoanelor respective, cu condiția ca o astfel de capitalizare să fi fost planificată sau previzibilă la momentul notificării măsurii. De asemenea, orice altă măsură de ajutor de stat sub formă de datorie subordonată, acordată în contextul epidemiei de COVID-19, chiar și în afara domeniului de aplicare al prezentei comunicări, trebuie inclusă în acest calcul. Cu toate acestea, datoriile subordonate acordate în conformitate cu secțiunea 3.1 din prezenta comunicare nu sunt luate în considerare pentru aceste plafoane.

35. La punctul 37, litera (j) se înlocuiește cu următorul text:
- „(j) Infrastructurile de testare și de producție la scară largă trebuie să fie disponibile mai multor utilizatori și să fie puse la dispoziție în mod transparent și nediscriminatoriu. Întreprinderile care au finanțat cel puțin 10 % din costurile de investiții pot beneficia de un acces preferențial, în condiții mai favorabile.”
36. Se introduce punctul 43a:
- „43a. În măsura în care o astfel de schemă include și angajații instituțiilor de credit sau instituțiilor financiare, orice ajutor acordat acestor instituții nu are ca obiectiv menținerea sau restabilirea viabilității, a lichidității sau a solvabilității acestora, având în vedere obiectivul predominant social al unui astfel de ajutor ⁽¹⁹⁾. Prin urmare, Comisia consideră că aceste ajutoare nu ar trebui considerate sprijin financiar public extraordinar, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul 28 din Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare și cu articolul 3 alineatul (1) punctul 29 din Regulamentul privind mecanismul unic de rezoluție, și nu ar trebui evaluate în temeiul normelor privind ajutoarele de stat aplicabile sectorului bancar ⁽²⁰⁾.”
37. Se introduce următoarea secțiune:
- „3.11. **Măsuri de recapitalizare**
44. Prezentul cadru temporar stabilește criteriile din cadrul normelor UE privind ajutoarele de stat pe baza cărora statele membre pot acorda sprijin public sub formă de instrumente de capitaluri proprii și/sau instrumente de capital hibride întreprinderilor care se confruntă cu dificultăți financiare din cauza epidemiei de COVID-19 ⁽²¹⁾. Scopul comunicării este de a asigura faptul că perturbarea economiei nu duce la punerea unor întreprinderi care erau viabile înainte de epidemia de COVID-19 în fața situației de a fi nevoite să iasă de pe piață în mod nejustificat. Prin urmare, recapitalizările nu trebuie să depășească minimul necesar pentru a asigura viabilitatea beneficiarului și nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar pentru a restabili structura capitalului beneficiarului la nivelul la care se situa acesta înaintea epidemiei de COVID-19. Întreprinderile mari trebuie să raporteze cu privire la modul în care ajutoarele primite sprijină activitățile desfășurate de acestea în conformitate cu obiectivele UE și obligațiile naționale legate de transformarea verde și digitală, inclusiv cu obiectivul UE privind neutralitatea climatică până în 2050.
45. În același timp, Comisia subliniază faptul că furnizarea de sprijin public național sub formă de instrumente de capitaluri proprii și/sau instrumente de capital hibride ca parte a schemelor de ajutoare sau în cazuri individuale, ar trebui luată în considerare doar dacă nu se poate găsi nicio altă soluție adecvată. În plus, emiterea unor astfel de instrumente ar trebui să facă obiectul unor condiții stricte, deoarece acestea denaturează în mare măsură concurența între întreprinderi. Prin urmare, astfel de intervenții trebuie să fie supuse unor condiții clare în ceea ce privește participarea și încetarea participării statului la capitalul social al întreprinderilor în cauză, precum și în ceea ce privește remunerarea acestora de către stat, unor dispoziții privind guvernarea și unor măsuri adecvate de limitare a denaturărilor concurenței. În acest context, Comisia remarcă faptul că stabilirea de măsuri naționale de sprijin într-un mod care să îndeplinească obiectivele de politică ale UE legate de transformarea verde și digitală a economiilor lor va permite o creștere mai durabilă pe termen lung și va promova transformarea în vederea îndeplinirii, până în 2050, a obiectivului UE convenit privind neutralitatea climatică.
- 3.11.1. *Aplicabilitate*
46. Următoarele condiții se aplică schemelor de recapitalizare și măsurilor individuale de recapitalizare ale statelor membre pentru întreprinderile nefinanciare (denumite în mod colectiv «măsuri de recapitalizare în contextul COVID-19») în temeiul prezentei comunicări, care nu sunt vizate de secțiunea 3.1 din prezenta comunicare. Acestea se aplică măsurilor de recapitalizare în contextul COVID-19 pentru întreprinderile mari și IMM-uri ⁽²²⁾.
47. De asemenea, următoarele condiții se aplică și instrumentelor de tip creanță subordonată care depășesc ambele plafoane prevăzute în secțiunea 3.3 punctul 27a subpunctele (i) și (ii) din prezenta comunicare.

⁽¹⁹⁾ A se vedea, prin analogie, considerentul 73 din Decizia SA.49554 a Comisiei – CY – Schema cipriotă pentru credite neperformante garantate cu reședințe principale (Estia) și considerentul 71 din Decizia SA.53520 a Comisiei – EL – Schema de protecție a reședinței principale.

⁽²⁰⁾ A se vedea punctul 6 din prezenta comunicare.

⁽²¹⁾ Posibilitatea de a oferi ajutoare sub formă de instrumente de capitaluri proprii și/sau instrumente de capital hibride, dar cu valori nominale mult mai mici, este deja prevăzută în condițiile de la punctul 3.1 din prezenta comunicare.

⁽²²⁾ Așa cum se prevede la punctul 16 din prezenta comunicare, notificarea unor abordări alternative rămâne posibilă în conformitate cu articolul 107 alineatul (3) litera (b) din TFUE.

48. Măsurile de recapitalizare în contextul COVID-19 se acordă ce târziu până la 30 iunie 2021.
- 3.11.2. *Condiții de eligibilitate și participare*
49. O măsură de recapitalizare în contextul COVID-19 trebuie să îndeplinească următoarele condiții:
- (a) fără intervenția statului, beneficiarul ar da faliment sau s-ar confrunta cu dificultăți grave în a-și menține activitățile. Astfel de dificultăți pot fi demonstrate în special prin deteriorarea raportului între datoriile și capitalurile proprii ale beneficiarului sau a unor indicatori similari;
 - (b) este în interesul comun să se intervină. Acest lucru poate avea legătură cu evitarea dificultăților sociale și a disfuncționalității pieței cauzate de o pierdere semnificativă de locuri de muncă, de ieșirea de pe piață a unei societăți inovatoare, de ieșirea de pe piață a unei societăți de importanță sistemică, de riscul de perturbare a unui serviciu important sau de situații similare justificate în mod corespunzător de statul membru în cauză;
 - (c) beneficiarul nu este în măsură să găsească finanțare pe piețe în condiții abordabile, iar măsurile orizontale existente în statul membru în cauză pentru acoperirea nevoilor de lichidități sunt insuficiente pentru a asigura viabilitatea acesteia; și
 - (d) beneficiarul nu este o întreprindere care era deja în dificultate la 31 decembrie 2019 [în sensul Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare ⁽²³⁾].
50. Statele membre acordă măsuri de recapitalizare în contextul COVID-19 în cadrul unei scheme de ajutoare aprobate de Comisie numai în urma unei cereri scrise de acordare a unui astfel de ajutor din partea întreprinderilor beneficiare potențiale. În ceea ce privește ajutoarele notificabile individual, statele membre furnizează dovezi ale unei astfel de cereri scrise ca parte a notificării măsurii de ajutor individual Comisiei.
51. Cerințele din această secțiune și din secțiunile 3.11.4, 3.11.5, 3.11.6 și 3.11.7 se aplică atât schemelor de recapitalizare în contextul COVID-19, cât și măsurilor de ajutor individual în contextul COVID-19. Atunci când aprobă o schemă, Comisia va solicita notificarea separată a ajutoarelor individuale care depășesc pragul de 250 de milioane EUR. În ceea ce privește aceste notificări, Comisia va evalua dacă finanțarea existentă pe piață sau măsurile orizontale destinate acoperirii nevoilor de lichiditate nu sunt suficiente pentru a asigura viabilitatea societății; dacă instrumentele de recapitalizare selectate și condițiile aferente acestora sunt adecvate pentru a aborda dificultățile grave ale beneficiarului; proporționalitatea ajutorului și dacă sunt respectate condițiile din prezenta secțiune și din secțiunile 3.11.4, 3.11.5, 3.11.6 și 3.11.7.
- 3.11.3. *Tipuri de măsuri de recapitalizare*
52. Statele membre pot furniza măsuri de recapitalizare în contextul COVID-19 prin utilizarea a două seturi distincte de instrumente de recapitalizare:
- (a) instrumente de capitaluri proprii, în special emiterea de noi acțiuni ordinare sau preferențiale; și/sau
 - (b) instrumente cu o componentă de capitaluri proprii (denumite «instrumente de capital hibride») ⁽²⁴⁾, în special, drepturi de participare la profit, participații tacite și obligațiuni garantate sau negarantate convertibile.
53. Intervenția statului poate lua forma oricărei variații a instrumentelor de mai sus sau a unei combinații de instrumente de capitaluri proprii și instrumente de capital hibride. De asemenea, statele membre pot subscrie instrumentele de mai sus în contextul unei oferte de piață, cu condiția ca orice intervenție ulterioară a statului în favoarea unui beneficiar să îndeplinească condițiile prevăzute în prezenta secțiune

⁽²³⁾ Astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 18 din Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat (JO L 187, 26.6.2014, p. 1).

⁽²⁴⁾ Instrumentele de capital hibride sunt instrumente care au atât caracteristici ale datoriei, cât și ale capitalurilor proprii. De exemplu, obligațiunile convertibile sunt remunerate la fel ca obligațiunile până când sunt convertite în capitaluri proprii. Prin urmare, evaluarea remunerării globale a instrumentelor de capital hibride depinde, pe de o parte, de remunerarea acestora cât timp sunt instrumente similare datorilor și, pe de altă parte, de condițiile pentru conversia lor în instrumente similare instrumentelor de capitaluri proprii.

3.11 a comunicării. Statul membru trebuie să se asigure că instrumentele de recapitalizare selectate și condițiile aferente acestora sunt adecvate pentru a răspunde nevoilor de recapitalizare ale beneficiarului, având în același timp cel mai redus efect de denaturare a concurenței.

3.11.4. *Cuquantumul recapitalizării*

54. Pentru a se asigura proporționalitatea ajutorului, cuquantumul recapitalizării în contextul COVID-19 nu trebuie să depășească minimul necesar pentru a asigura viabilitatea beneficiarului și nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar pentru a restabili structura capitalului beneficiarului la nivelul la care se situa acesta înaintea epidemiei de COVID-19, adică cel corespunzător situației la 31 decembrie 2019. La evaluarea proporționalității ajutorului, se iau în considerare ajutoarele de stat permise sau planificate în contextul epidemiei de COVID-19.

3.11.5. *Remunerarea și ieșirea statului*

Principii generale

55. Statul trebuie să primească o remunerație corespunzătoare pentru investiție. Cu cât remunerația este mai apropiată de condițiile pieței, cu atât este mai scăzută denaturarea potențială a concurenței cauzată de intervenția statului.
56. Recapitalizarea în contextul COVID-19 ar trebui răscumpărată atunci când economia se stabilizează. Comisia consideră că este oportun să se acorde beneficiarului timp suficient pentru a răscumpăra recapitalizarea. Statul membru trebuie să instituie un mecanism de stimulare progresivă a răscumpărării.
57. Remunerarea măsurii de recapitalizare în contextul COVID-19 ar trebui majorată pentru a se asigura convergența cu prețurile pieței în scopul acordării unui stimulent beneficiarului și celorlalți acționari pentru a răscumpăra măsura de recapitalizare de stat și pentru a reduce la minimum riscul de denaturare a concurenței.
58. Prin urmare, măsurile de recapitalizare în contextul COVID-19 trebuie să conțină stimulente adecvate pentru ca întreprinderile să răscumpere recapitalizarea în contextul COVID-19 și să caute capital alternativ atunci când condițiile de piață o permit, solicitând o remunerație suficient de mare pentru recapitalizare.
59. Ca alternativă la metodologiile de remunerare prezentate în continuare, statele membre pot notifica scheme sau măsuri individuale în cazul în care metodologia de remunerare este adaptată în funcție de caracteristicile și de vechimea instrumentului de capital, cu condiția ca acestea să conducă, per ansamblu, la un rezultat similar în ceea ce privește efectele de stimulare a ieșirii statului și să aibă un impact general similar asupra remunerării statului.

Remunerarea instrumentelor de capitaluri proprii

60. O injecție de capital de către stat sau o intervenție echivalentă se realizează la un preț care nu depășește prețul mediu al acțiunilor beneficiarului în cursul celor 15 zile care precedă data cererii de injecție de capital. Dacă beneficiarul nu este o societate cotate la bursă, ar trebui efectuată o estimare a valorii sale de piață de către un expert independent sau prin utilizarea altor mijloace proporționale.
61. Orice măsură de recapitalizare include un mecanism de majorare treptată a remunerării statului, pentru a stimula beneficiarul să răscumpere capitalul injectat de stat. Această majorare a remunerării poate fi realizată prin acordarea de acțiuni suplimentare ⁽²⁵⁾ statului sau prin alte mecanisme și ar trebui să corespundă unei creșteri de cel puțin 10 % a remunerării statului (pentru participarea care rezultă din injecția de capital propriu de către stat în contextul COVID-19 care încă nu a fost rambursată), pentru fiecare treaptă de majorare:
- (a) La patru ani de la data injecției de capital propriu în contextul COVID-19, dacă statul nu a vândut încă cel puțin 40 la sută din participația sa la capitalul propriu care rezultă din injecția de capital propriu în contextul COVID-19, va fi activat mecanismul de majorare treptată.

⁽²⁵⁾ Acțiunile suplimentare pot fi acordate, de exemplu, prin emiterea de obligațiuni convertibile la data recapitalizării, care vor fi convertite în capital propriu la data declanșării mecanismului de majorare treptată.

(b) La șase ani de la data injectiei de capital propriu în contextul COVID-19, dacă statul nu a vândut încă integral participația sa la capitalul propriu care rezultă din injectia de capital propriu în contextul COVID-19, va fi activat din nou mecanismul de majorare treptată ⁽²⁶⁾.

Dacă beneficiarul nu este o societate cotate la bursă, statele membre pot decide să activeze fiecare dintre cele două trepte cu un an mai târziu, și anume la cinci ani, respectiv la șapte ani de la data injectiei de capital propriu în contextul COVID-19.

62. Comisia poate accepta mecanisme alternative, cu condiția ca acestea să conducă per ansamblu la un rezultat similar în ceea ce privește efectul de stimulare a ieșirii statului și la un impact general similar asupra remunerării statului.
63. Beneficiarul ar trebui să aibă oricând posibilitatea de a răscumpăra participația la capitalul propriu achiziționată de stat. Pentru a se asigura faptul că statul primește o remunerare adecvată pentru investiția sa, prețul de răscumpărare ar trebui să fie valoarea cea mai mare dintre: (i) investiția nominală a statului majorată cu o dobândă de remunerare anuală cu 200 de puncte de bază mai mare decât cea prezentată în tabelul de mai jos ⁽²⁷⁾; sau (ii) prețul pieței la momentul răscumpărării.
64. Ca alternativă, statul poate vinde în orice moment, la prețurile pieței, participația sa altor cumpărători decât beneficiarul. O astfel de vânzare necesită, în principiu, o consultare deschisă și nediscriminatorie a potențialilor cumpărători sau vânzarea la bursa de valori. Statul le poate acorda acționarilor existenți drepturi prioritare de cumpărare la prețul rezultat în urma consultării publice.

Remunerarea instrumentelor de capital hibride

65. Remunerarea globală a instrumentelor de capital hibride trebuie să țină seama în mod corespunzător de următoarele elemente:
- (a) caracteristicile instrumentului ales, inclusiv nivelul de subordonare al acestuia, riscul său și toate modalitățile de plată;
- (b) stimulente de ieșire integrate (de exemplu clauze de majorare treptată și de răscumpărare); și
- (c) o rată a dobânzii de referință adecvată.
66. Remunerarea minimă a instrumentelor de capital hibride până la conversia lor în instrumente similare instrumentelor de capitaluri proprii este cel puțin egală cu rata de bază [rata IBOR corespunzătoare scadenței de 1 an sau echivalentul acesteia publicată de Comisie ⁽²⁸⁾] plus prima, astfel cum este prevăzută mai jos.

Remunerarea instrumentelor de capital hibride: rata IBOR corespunzătoare scadenței de 1 an +

Tipul de beneficiar	Primul an	Al 2-lea și al 3-lea an	Al 4-lea și al 5-lea an	Al 6-lea și al 7-lea an	Al 8-lea an și următorii
IMM-uri	225 de puncte de bază	325 de puncte de bază	450 de puncte de bază	600 de puncte de bază	800 de puncte de bază
Întreprinderi mari	250 de puncte de bază	350 de puncte de bază	500 de puncte de bază	700 de puncte de bază	950 de puncte de bază

67. Conversia instrumentelor de capital hibride în capital propriu se efectuează la cel puțin 5 la sută sub valoarea TERP (prețul teoretic fără exercitarea de drepturi) la momentul conversiei.
68. După conversia în capital propriu, trebuie inclus un mecanism de majorare treptată a remunerării statului, pentru a stimula beneficiarii să răscumpere capitalul injectat de stat. În cazul în care capitalul propriu care rezultă din intervenția statului în contextul COVID-19 este în continuare deținut de stat la doi ani de la data conversiei în capital propriu, statul primește o cotă suplimentară din capitalul beneficiarului, pe lângă

⁽²⁶⁾ De exemplu, dacă majorarea treptată se efectuează prin acordarea de acțiuni suplimentare statului. Dacă participația statului la un beneficiar este de 40 % ca urmare a injectiei sale de capital, iar statul nu își vinde participația înainte de data prevăzută, participația statului ar trebui să crească cu cel puțin $0,1 \times 40 \% = 4 \%$, pentru a ajunge la 44 % la patru ani și la 48 % la șase ani de la data injectiei de capital propriu în contextul COVID-19, rezultând astfel o diluare corespunzătoare a participațiilor celorlalți acționari.

⁽²⁷⁾ Majorarea cu 200 de puncte procentuale nu se aplică în al 8-lea an și următorii.

⁽²⁸⁾ Rate de bază calculate în conformitate cu Comunicarea Comisiei privind revizuirea metodei de stabilire a ratelor de referință și de scont (JO C 14, 19.1.2008, p. 6.) și publicate pe site-ul web al DG Concurență la adresa https://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/reference_rates.html

participația sa rămasă care rezultă din conversia de către stat a instrumentelor de capital hibride în contextul COVID-19. Această cotă suplimentară de proprietate trebuie să fie de cel puțin 10 la sută din participația rămasă care rezultă din conversia de către stat a instrumentelor de capital hibride în contextul COVID-19. Comisia poate accepta mecanisme alternative de majorare treptată, cu condiția ca acestea să aibă același efect de stimulare și un impact global similar asupra remunerării statului.

69. Statele membre pot alege o formulă de stabilire a prețului care să includă clauze suplimentare de majorare treptată sau de rambursare. Aceste caracteristici ar trebui să fie concepute astfel încât să încurajeze încetarea rapidă a sprijinului acordat de stat beneficiarului sub formă de recapitalizare. Comisia poate accepta, de asemenea, metodologii alternative de stabilire a prețului, cu condiția ca acestea să conducă la remunerări mai mari decât cele care rezultă din metodologia de mai sus sau similare acestora.
70. Având în vedere că natura instrumentelor hibride variază în mod semnificativ, Comisia nu oferă orientări pentru toate tipurile de instrumente. În orice caz, instrumentele hibride trebuie să respecte principiile menționate mai sus, cu o remunerare care să reflecte riscul asociat instrumentelor specifice.

3.11.6. Guvernanța și prevenirea denaturărilor nejustificate ale concurenței

71. Pentru a preveni denaturările nejustificate ale concurenței, beneficiarii trebuie să nu practice o expansiune comercială agresivă finanțată prin ajutoare de stat sau prin asumarea de riscuri excesive de către beneficiari. Ca principiu general, cu cât participația statului membru la capitalul propriu este mai mică și cu cât remunerarea este mai mare, cu atât mai mică este nevoia de garanții.
72. În cazul în care beneficiarul unei măsuri de recapitalizare în contextul COVID-19 cu o valoare de peste 250 de milioane EUR este o întreprindere cu putere de piață semnificativă pe cel puțin una dintre piețele relevante pe care își desfășoară activitatea, statele membre trebuie să propună măsuri suplimentare pentru a menține o concurență efectivă pe piețele respective. Atunci când propun astfel de măsuri, statele membre pot, în special, să ofere angajamente structurale sau de natură comportamentală în conformitate cu Comunicarea Comisiei privind măsurile corective admisibile în temeiul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului și în temeiul Regulamentului (CE) nr. 802/2004 al Comisiei.
73. Beneficiarilor unor măsuri de recapitalizare în contextul COVID-19 li se interzice să își facă publicitate în scopuri comerciale că au primit o astfel de recapitalizare.
74. Atât timp cât cel puțin 75 % din măsurile de recapitalizare în contextul COVID-19 nu au fost rambursate, li se interzice beneficiarilor, alții decât IMM-urile, să achiziționeze o participație de peste 10 % din concurenți sau alți operatori din același sector de activitate, inclusiv operațiuni din amonte și din aval.
75. În circumstanțe excepționale și fără a aduce atingere controlului concentrărilor economice, acești beneficiari pot achiziționa o participație de peste 10 % din operatori din amonte sau din aval din sectorul lor de activitate, numai dacă achiziția este necesară pentru a menține viabilitatea beneficiarului. Comisia poate autoriza achiziția dacă aceasta este necesară pentru menținerea viabilității beneficiarului. Achiziția nu poate fi realizată înainte de luarea unei decizii de către Comisie cu privire la aceasta.
76. Ajutorul de stat nu se utilizează pentru subvenționarea încrucișată a activităților economice ale unor întreprinderi integrate care se aflau deja în dificultate la 31 decembrie 2019. În societățile integrate trebuie să se realizeze o separare clară a conturilor, pentru a se asigura faptul că măsura de recapitalizare nu aduce beneficii activităților respective.
77. Atât timp cât măsurile de recapitalizare în contextul COVID-19 nu au fost rambursate integral, beneficiarii nu pot efectua plăți de dividende, nici plăți neobligatorii de cupoane și nici nu pot răscumpăra acțiuni, altele decât cele legate de stat.

78. Atât timp cât cel puțin 75 % din măsurile de recapitalizare în contextul COVID-19 nu au fost rambursate, remunerația fiecărui membru al conducerii beneficiarilor nu trebuie să depășească partea fixă a remunerației sale la 31 decembrie 2019. Pentru persoanele care devin membri ai conducerii la data recapitalizării sau ulterior, limita aplicabilă este cea mai mică remunerație fixă a oricăruia dintre membrii conducerii la 31 decembrie 2019. În nici un caz nu se plătesc prime sau alte elemente de remunerație variabile sau comparabile.

3.11.7. *Strategia de ieșire a statului din participația rezultată din recapitalizare și obligații de raportare*

79. Beneficiarii, alții decât IMM-urile, care au primit o recapitalizare în contextul COVID-19 de peste 25 % din capitalul propriu în momentul intervenției trebuie să demonstreze că au o strategie de ieșire credibilă în ceea ce privește participația statului membru, cu excepția cazului în care intervenția statului se reduce sub nivelul de 25 % din capitalul propriu în termen de 12 luni de la data acordării ajutorului ⁽²⁹⁾.
80. Strategia de ieșire trebuie să prevadă:
- (a) planul beneficiarului privind continuarea activității sale și utilizarea fondurilor investite de către stat, inclusiv un calendar de plată a remunerării și răscumpărării investiției statului (denumite împreună «calendarul de rambursare»); și
 - (b) măsurile pe care beneficiarul și statul le vor lua pentru a se conforma calendarului de rambursare.
81. Strategia de ieșire ar trebui să fie pregătită și transmisă statului membru în termen de 12 luni de la data acordării ajutorului și trebuie aprobată de statul membru.
82. Pe lângă obligația stabilită la punctele 79-81, beneficiarii trebuie să raporteze statului membru cu privire la progresele înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a calendarului de rambursare și la respectarea condițiilor prevăzute în secțiunea 3.11.6, în termen de 12 luni de la prezentarea calendarului, iar ulterior o dată la 12 luni.
83. Atât timp cât măsurile de recapitalizare în contextul COVID-19 nu au fost rambursate integral, beneficiarii unei recapitalizări în contextul COVID-19, alții decât IMM-urile, trebuie să publice, în termen de 12 luni de la data acordării ajutorului și ulterior o dată la 12 luni, informații cu privire la utilizarea ajutorului primit. În special, ar trebui transmise informații cu privire la modul în care utilizarea de către aceștia a ajutoarelor primite sprijină activitățile pe care le desfășoară în conformitate cu obiectivele UE și cu obligațiile naționale legate de transformarea verde și digitală, inclusiv cu obiectivul UE privind neutralitatea climatică până în 2050.
84. Statul membru ar trebui să raporteze anual Comisiei cu privire la punerea în aplicare a calendarului de rambursare și la respectarea condițiilor prevăzute în secțiunea 3.11.6. Dacă beneficiarul a primit o recapitalizare în contextul COVID-19 de peste 250 de milioane EUR, raportul trebuie să includă informații privind respectarea condițiilor prevăzute la punctul 54.
85. Dacă la șase ani de la data recapitalizării în contextul COVID-19 intervenția statului nu a fost redusă sub 15 % din capitalul propriu al beneficiarului, trebuie notificat Comisiei spre aprobare un plan de restructurare în conformitate cu Orientările privind salvarea și restructurarea. Comisia va evalua dacă acțiunile prevăzute în planul de restructurare asigură viabilitatea beneficiarului, ținând seama și de obiectivele UE și obligațiile naționale legate de transformarea verde și digitală, precum și ieșirea statului fără a afecta schimburile comerciale într-o măsură contrară interesului comun. Dacă beneficiarul nu este o societate cotată la bursă sau este un IMM, statul membru poate decide să notifice un plan de restructurare numai dacă intervenția statului nu a fost redusă sub nivelul de 15 % din capitalul propriu la șapte ani de la data recapitalizării în contextul COVID-19.”

⁽²⁹⁾ În sensul prezentei subsecțiuni 3.11.7, instrumentele hibride acordate de stat ar trebui contabilizate drept capitaluri proprii.

38. Punctul 44 se renumerează ca punctul 86 și se modifică după cum urmează:
- „86. Cu excepția ajutoarelor acordate în temeiul secțiunilor 3.9, 3.10 și 3.11, statele membre trebuie să publice informațiile relevante ⁽³⁰⁾ cu privire la fiecare ajutor individual acordat în temeiul prezentei comunicări pe site-ul web cuprinzător dedicat ajutoarelor de stat sau pe instrumentul IT al Comisiei ⁽³¹⁾, în termen de 12 luni de la data acordării. Statele membre trebuie să publice informațiile relevante ⁽³²⁾ cu privire la fiecare recapitalizare individuală acordată în temeiul secțiunii 3.11 pe site-ul web cuprinzător dedicat ajutoarelor de stat sau pe instrumentul IT al Comisiei, în termen de trei luni de la data recapitalizării. Se include valoarea nominală a recapitalizării pentru fiecare beneficiar.”
39. Punctele 45-52 se renumerează ca punctele 87-94.
40. Punctul 49 se renumerează ca punctul 91 și se înlocuiește cu următorul text:
- „91. Comisia aplică prezenta comunicare începând cu 19 martie 2020, având în vedere impactul economic al epidemiei de COVID-19, care a necesitat o acțiune imediată. Prezenta comunicare este justificată de circumstanțele excepționale actuale și nu va fi aplicată după 31 decembrie 2020, cu excepția secțiunii 3.11, care va fi aplicată până la 1 iulie 2021. Comisia poate revizui prezenta comunicare înainte de 31 decembrie 2020 pe baza unor considerente importante care țin de politica de concurență sau pe baza unor considerente economice importante. Dacă va fi util, Comisia va putea, de asemenea, să ofere clarificări suplimentare cu privire la anumite aspecte ale abordării sale.”
-

⁽³⁰⁾ Este vorba de informațiile solicitate în anexa III la Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014, în anexa III la Regulamentul (UE) nr. 702/2014 al Comisiei și în anexa III la Regulamentul (UE) nr. 1388/2014 al Comisiei din 16 decembrie 2014. Pentru avansurile rambursabile, garanții, împrumuturi, împrumuturi subordonate și alte forme de ajutor, valoarea nominală a instrumentului financiar suport trebuie introdusă pentru fiecare beneficiar. În ceea ce privește avantajele fiscale și de plată, cuantumul ajutorului individual poate fi indicat sub formă de intervale.

⁽³¹⁾ Pagina de căutare publică privind transparența ajutoarelor de stat oferă acces la datele privind fiecare ajutor de stat acordat de statele membre în conformitate cu cerințele UE privind transparența ajutoarelor de stat și poate fi consultată la adresa <https://webgate.ec.europa.eu/competition/transparency/public?lang=ro>

⁽³²⁾ Este vorba de informațiile solicitate în anexa III la Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014, în anexa III la Regulamentul (UE) nr. 702/2014 al Comisiei și în anexa III la Regulamentul (UE) nr. 1388/2014 al Comisiei din 16 decembrie 2014.

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

Rata de schimb a monedei euro ⁽¹⁾

12 mai 2020

(2020/C 164/04)

1 euro =

Moneda	Rata de schimb	Moneda	Rata de schimb		
USD	dolar american	1,0858	CAD	dolar canadian	1,5178
JPY	yen japonez	116,56	HKD	dolar Hong Kong	8,4154
DKK	coroana daneză	7,4577	NZD	dolar neozeelandez	1,7742
GBP	lira sterlină	0,87773	SGD	dolar Singapore	1,5357
SEK	coroana suedeză	10,5968	KRW	won sud-coreean	1 326,17
CHF	franc elvețian	1,0520	ZAR	rand sud-african	19,7382
ISK	coroana islandeză	158,70	CNY	yuan renminbi chinezesc	7,6933
NOK	coroana norvegiană	11,0518	HRK	kuna croată	7,5653
BGN	leva bulgărească	1,9558	IDR	rupia indoneziană	16 073,64
CZK	coroana cehă	27,423	MYR	ringgit Malaiezia	4,6977
HUF	forint maghiar	350,75	PHP	peso Filipine	54,388
PLN	zlot polonez	4,5449	RUB	rubla rusească	79,4157
RON	leu românesc nou	4,8301	THB	baht thailandez	34,854
TRY	lira turcească	7,5979	BRL	real brazilian	6,2708
AUD	dolar australian	1,6625	MXN	peso mexican	25,8251
			INR	rupie indiană	81,5930

⁽¹⁾ Sursă: rata de schimb de referință publicată de către Banca Centrală Europeană.

COMUNICAREA COMISIEI

Publicarea numărului total de certificate aflate în circulație în 2019 în scopul funcționării rezervei pentru stabilitatea pieței în cadrul sistemului UE de comercializare a certificatelor de emisii instituit prin Directiva 2003/87/CE

(2020/C 164/05)

1. Introducere

În 2015, Consiliul și Parlamentul European au luat decizia de a stabili o rezervă pentru stabilitatea pieței⁽¹⁾ în cadrul sistemului UE de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS), instituit prin Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽²⁾. Rezerva pentru stabilitatea pieței a devenit operațională în luna ianuarie 2019. Scopul acesteia este de a evita ca piața carbonului din UE să funcționeze cu un excedent structural considerabil de certificate, ceea ce ar atrage riscul ca EU ETS să nu poată da semnalul de investiții necesar în vederea îndeplinirii obiectivului UE de reducere a emisiilor într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor. Scopul său este, de asemenea, de a spori reziliența EU ETS în ceea ce privește dezechilibrele dintre cerere și ofertă, astfel încât piața EU ETS să poată funcționa în mod ordonat.

Decizia prevede că, până la data de 15 mai a fiecărui an, cu începere din 2017, Comisia publică numărul total de certificate aflate în circulație (NTAC). Această cifră determină dacă unele dintre certificatele care urmează să fie licitate ar trebui să fie plasate în rezervă sau să fie eliberate din rezervă.

La 14 mai 2019, Comisia a publicat numărul total de certificate aflate în circulație în 2018, și anume aproximativ 1,65 miliarde⁽³⁾. În conformitate cu normele privind rezerva pentru stabilitatea pieței, în urma acestei publicări, în perioada 1 septembrie 2019-31 august 2020 urmau să fie plasate în rezervă 397 178 358 de certificate⁽⁴⁾, sub forma unei cantități reduse de certificate scoase la licitație.

În prezenta comunicare se publică pentru a patra oară numărul total de certificate aflate în circulație, în scopul rezervei pentru stabilitatea pieței; comunicarea se referă la anul 2019. Comunicarea conține numărul total de certificate aflate în circulație și prezintă în detaliu modul în care s-a calculat această cifră. În cadrul prezentei publicări se va determina numărul de certificate care vor fi plasate în rezervă în perioada septembrie 2020-august 2021.

2. Funcționarea rezervei pentru stabilitatea pieței

Rezerva pentru stabilitatea pieței funcționează în mod automat atunci când numărul total de certificate aflate în circulație se situează în afara unei limite predefinite. Se adaugă certificate la rezervă dacă numărul total al certificatelor aflate în circulație depășește pragul de 833 de milioane de certificate. Se retrag certificate din rezervă dacă numărul total al certificatelor aflate în circulație este mai mic de 400 de milioane de certificate. Mai concret, certificatele se adaugă la rezervă prin licitarea unui număr mai mic de certificate și se retrag din rezervă prin licitarea unui număr de 100 de milioane de certificate suplimentare în viitor.

Publicarea numărului total de certificate aflate în circulație, pe baza căruia certificatele se adaugă la rezervă sau se retrag din aceasta, reprezintă, prin urmare, un element-cheie pentru funcționarea rezervei.

În contextul revizuirii EU ETS⁽⁵⁾, funcționarea rezervei pentru stabilitatea pieței s-a modificat în mod semnificativ. În perioada 2019-2023, se dublează temporar (de la 12 % la 24 %) procentajul din numărul total de certificate aflate în circulație în funcție de care se stabilește numărul de certificate care se plasează în rezervă în cazul în care se depășește pragul de 833 de milioane de certificate. În plus, începând din 2023, certificatele din rezerva pentru stabilitatea pieței care depășesc volumul scos la licitație din anul precedent nu vor mai fi valabile.

(1) Decizia (UE) 2015/1814 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 octombrie 2015 privind înființarea și funcționarea unei rezerve pentru stabilitatea pieței aferentă schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră și de modificare a Directivei 2003/87/CE (JO L 264, 9.10.2015, p. 1).

(2) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

(3) A se vedea Comunicarea Comisiei, C(2019) 3288 final, disponibilă la adresa: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?qid=1587302036764&uri=CELEX:52019XC0516\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?qid=1587302036764&uri=CELEX:52019XC0516(01))

(4) Contribuțiile fiecărui stat membru la rezerva pentru stabilitatea pieței în perioada 1 septembrie-31 decembrie 2019 și în perioada 1 ianuarie-31 august 2020 au fost publicate în Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliul intitulat „Raport privind funcționarea pieței europene a carbonului”, COM(2019) 557 final, publicat la 31 octombrie 2019.

(5) Directiva (UE) 2018/410 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2018 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea rentabilizării reducerii emisiilor de dioxid de carbon și a sporirii investițiilor în acest domeniu și a Deciziei (UE) 2015/1814 (JO L 76, 19.3.2018, p. 3).

Așadar, pe baza prezentei comunicări, 24 % ⁽⁶⁾ din numărul total de certificate aflate în circulație vor fi plasate în rezervă în cursul unei perioade de 12 luni, începând de la 1 septembrie 2020. O sumă corespunzătoare va fi dedusă din volumele de scos la licitație ale statelor membre și ale Regatului Unit, în funcție de cotele de licitație ale fiecăruia dintre aceste state. În acest context, se reamintește faptul că, până la 31 decembrie 2025, certificatele redistribuite în scopul solidarității și al creșterii economice în cadrul Uniunii nu sunt luate în considerare atunci când se stabilesc cotele relevante.

3. Numărul total de certificate aflate în circulație

În conformitate cu articolul 1 alineatul (4) din Decizia (UE) 2015/1814, numărul total de certificate aflate în circulație „este numărul cumulativ de certificate emise în perioada de după 1 ianuarie 2008, inclusiv numărul de certificate emise în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE în perioada respectivă și numărul drepturilor de utilizare a creditelor internaționale exercitate de către instalațiile industriale în temeiul schemei EU ETS în ceea ce privește emisiile de până la data de 31 decembrie a anului respectiv, minus numărul cumulativ de tone de emisii verificate generate de instalațiile industriale în cadrul schemei EU ETS între data de 1 ianuarie 2008 și data de 31 decembrie a aceluiași an, numărul oricăror certificate anulate în conformitate cu articolul 12 alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE și numărul de certificate aflate în rezervă”.

Pe scurt, numărul total de certificate aflate în circulație (NTCA) relevant pentru a adăuga certificate la rezervă sau a retrage certificate din rezervă se calculează cu ajutorul formulei următoare:

NTCA = ofertă – (cerere + certificate din rezerva pentru stabilitatea pieței)

Există trei elemente diferite care determină numărul total de certificate aflate în circulație: în primul rând, oferta de certificate începând de la 1 ianuarie 2008; în al doilea rând, cererea de certificate (numărul de certificate restituite și anulate); în al treilea rând, certificatele din rezervă.

Astfel cum prevede Decizia (UE) 2015/1814, certificatele pentru aviație și emisiile verificate generate de sectorul aviației nu sunt luate în considerare în acest context.

3.1. Oferta

Oferta de certificate pe piață este determinată de cinci elemente diferite:

- certificatele acumulate din perioada 2008-2012 (faza 2);
- certificatele alocate cu titlu gratuit în perioada 1 ianuarie 2013-31 decembrie 2019 ⁽⁷⁾, inclusiv certificatele alocate din rezerva pentru instalațiile nou-intrate (NER);
- certificatele emise în vederea licitării între 1 ianuarie 2013 ⁽⁸⁾ și 31 decembrie 2019 ⁽⁹⁾, inclusiv certificatele deduse din volumele licitate în perioada 2014-2016 și certificatele deduse din volumele licitate în 2019 în urma comunicărilor Comisiei din 15 mai 2018 și 14 mai 2019;
- certificatele cuantificate monetar de către Banca Europeană de Investiții (BEI) în scopul programului NER 300;
- drepturile la credite internaționale exercitate de către instalații în legătură cu emisiile generate până la 31 decembrie 2019.

Numărul de certificate acumulate din faza 2 a EU ETS este de 1 749 540 826 ⁽¹⁰⁾. Acest „total acumulat” reprezintă numărul total de certificate emise în timpul fazei 2 a EU ETS care nu au fost restituite pentru a acoperi emisiile verificate sau anulate. Prin urmare, pentru a stabili numărul total de certificate aflate în circulație, totalul acumulat reprezintă numărul de certificate din cadrul EU ETS aflate în circulație la începutul perioadei 2013-2020 (faza 3) – 1 ianuarie 2013 – și este luat în considerare ca atare la efectuarea calculului.

Numărul de certificate alocate cu titlu gratuit între 1 ianuarie 2013 și 31 decembrie 2019, inclusiv certificatele alocate din NER, este de 5 850 263 308 ⁽¹¹⁾.

⁽⁶⁾ Reprezentând 2 % pe lună.

⁽⁷⁾ Alocarea cu titlu gratuit de către Regatul Unit a fost suspendată de la 1 ianuarie 2019. Alocarea cu titlu gratuit pentru 2019 a fost deblocată în februarie 2020 și, prin urmare, nu este luată în considerare pentru calcularea ofertei de certificate până la 31 decembrie 2019 [a se vedea Decizia Comisiei din 17 decembrie 2018 privind însărcinarea administratorului central să suspende temporar acceptarea de către Registrul de tranzacții al Uniunii Europene a proceselor relevante pentru Regatul Unit referitoare la alocarea cu titlu gratuit, scoaterea la licitație și schimbul de credite internaționale, C(2018) 8707]. În schimb, aceasta va fi inclusă în calculul din anul următor.

⁽⁸⁾ Această cifră include așa-numitele „licitații timpurii”, și anume certificatele valabile pentru perioada 2013-2020 care au fost licitate înainte de 1 ianuarie 2013.

⁽⁹⁾ Licitarea certificatelor de către Regatul Unit a fost, de asemenea, suspendată de la 1 ianuarie 2019. Licitarea certificatelor de către Regatul Unit a fost reluată în martie 2020 și, prin urmare, nici ea nu este luată în considerare pentru calculul ofertei de certificate până la 31 decembrie 2019. În schimb, aceasta va fi inclusă în calculul din anul următor.

⁽¹⁰⁾ A se vedea raportul privind piața carbonului din 2015, COM(2015) 576.

⁽¹¹⁾ Pe baza unui extras din Registrul de tranzacții al Uniunii Europene (EUTL) la 1 aprilie 2020.

Conform rapoartelor din cadrul licitațiilor pe platforma comună de licitație și pe platformele separate relevante ⁽¹²⁾, numărul de certificate licitate în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2013 și 31 decembrie 2019, inclusiv așa-numitele licitații timpurii, este de 5 229 748 000.

Numărul de certificate deduse din volumele licitate în perioada 2014-2016 este, în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) din Decizia (UE) 2015/1814, de 900 000 000.

Numărul de certificate deduse din volumele licitate în 2019 în urma comunicărilor Comisiei din 15 mai 2018 și 14 mai 2019 este de 264 731 936 și, respectiv, 132 392 786.

300 000 000 de certificate au fost cuantificate monetar de către BEI în scopul programului NER 300 ⁽¹³⁾.

Drepturile la credite internaționale exercitate de către instalații în legătură cu emisiile generate până la 31 decembrie 2019 corespund unui număr de 450 221 816 ⁽¹⁴⁾.

3.2. Cererea

Cererea constă în emisiile totale verificate de la instalații în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2013 ⁽¹⁵⁾ și 31 decembrie 2019, care este de 12 193 929 203 ⁽¹⁶⁾, și în certificatele anulate în aceeași perioadă, care corespund unui număr de 348 581 de certificate.

3.3. Certificatele din rezerva pentru stabilitatea pieței

În conformitate cu articolul 1 alineatul (2) din Decizia (UE) 2015/1814, cele 900 de milioane de certificate deduse din volumul de certificate licitate în perioada 2014-2016 au fost plasate în rezervă atunci când aceasta a început să funcționeze, la 1 ianuarie 2019.

În urma comunicării Comisiei din 15 mai 2018 ⁽¹⁷⁾, 264 731 936 de certificate au fost plasate în rezervă în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2019 și 31 august 2019.

În urma comunicării Comisiei din 14 mai 2019 ⁽¹⁸⁾, 132 392 786 de certificate au fost plasate în rezervă în perioada cuprinsă între 1 septembrie 2019 și 31 decembrie 2019.

Prin urmare, pentru perioada de până la 31 decembrie 2019, se înregistrează 1 297 124 722 de certificate în rezervă.

3.4. Numărul total de certificate aflate în circulație

Având în vedere cele de mai sus, numărul total de certificate aflate în circulație este de 1 385 496 166.

4. Concluzie

În conformitate cu normele referitoare la rezerva pentru stabilitatea pieței, în decursul unei perioade de 12 luni – de la 1 septembrie 2020 la 31 august 2021 – va fi plasat în rezerva pentru stabilitatea pieței un număr total de 332 519 080 de certificate.

Următoarea publicare, care va avea loc în mai 2021, va stabili numărul de certificate care vor trebui adăugate la rezervă în perioada septembrie 2021-august 2022.

Rezumat

Ofertă	
(a) Certificatele acumulate din faza 2	1 749 540 826
(b) Certificatele alocate cu titlu gratuit pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2013 și 31 decembrie 2019, inclusiv din NER	5 850 263 308
(c) Numărul total de certificate licitate între 1 ianuarie 2013 și 31 decembrie 2019, inclusiv licitațiile timpurii	5 229 748 000
(d) Certificatele deduse din volumele licitate în perioada 2014-2016	900 000 000

⁽¹²⁾ Se poate consulta la adresa: <http://www.eex.com/en/products/environmental-markets/emissions-auctions/archive> și <https://www.theice.com/marketdata/reports/148>

⁽¹³⁾ O primă tranșă de 200 de milioane de certificate – vândute în 2011 și 2012 – și o a doua tranșă de 100 de milioane de certificate – vândute în 2013 și 2014; pentru mai multe detalii, a se vedea https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/lowcarbon/ner300/docs/summary_report_ner300_monetisation_en.pdf

⁽¹⁴⁾ Pe baza unui extras din EUTL la 1 aprilie 2020.

⁽¹⁵⁾ În ceea ce privește emisiile verificate în perioada 2008-2012, a se vedea explicațiile privind totalul acumulat (secțiunea 3.1).

⁽¹⁶⁾ Emisiile totale verificate se bazează pe un extras din EUTL la 1 aprilie 2020, luându-se în considerare emisiile verificate raportate până la 31 martie 2020. Prin urmare, emisiile raportate după această dată nu sunt reflectate în acest total.

⁽¹⁷⁾ C(2018) 2801.

⁽¹⁸⁾ C(2019) 3288.

(e) Certificatele deduse din volumele licitate în 2019 în urma comunicărilor Comisiei din 15 mai 2018 și 14 mai 2019	397 124 722
(f) Numărul de certificate cuantificate monetar de către Banca Europeană de Investiții în scopul programului NER 300	300 000 000
(g) Drepturile la credite internaționale exercitate de către instalații în legătură cu emisiile generate până la 31 decembrie 2019.	450 221 816
Sumă (ofertă)	14 876 898 672
Cerere	
(a) Emisiile verificate (exprimate în tone) generate de instalații în cadrul EU ETS între 1 ianuarie 2013 și 31 decembrie 2019	12 193 929 203
(b) Certificatele anulate în conformitate cu articolul 12 alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE până la 31 decembrie 2019	348 581
Sumă (cerere)	12 194 277 784
Certificatele din rezerva pentru stabilitatea pieței	
Numărul de certificate din rezervă	1 297 124 722
Numărul total de certificate aflate în circulație	1 385 496 166

COMUNICAREA COMISIEI**privind un plan de acțiune pentru o politică amplă a Uniunii în materie de prevenire a spălării banilor și a finanțării terorismului**

(2020/C 164/06)

I. Introducere

Comisia este ferm angajată să combată spălarea banilor și finanțarea terorismului, atât în interiorul UE, cât și la nivel mondial. În Uniunea Europeană ar trebui să existe o toleranță zero în ceea ce privește banii iliciți. Recenta creștere a numărului de activități infracționale în contextul pandemiei de COVID-19 ⁽¹⁾ ne reamintește faptul că infractorii vor exploata toate căile posibile pentru a-și desfășura activitățile ilicite în detrimentul societății. UE trebuie să fie hotărâtă în egală măsură să se asigure că aceștia nu beneficiază de produsele provenite din săvârșirea acestor infracțiuni.

În decurs de treizeci de ani, UE a elaborat un cadru de reglementare solid pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, susținut de jurisprudența Curții de Justiție a UE ⁽²⁾. Normele UE au o aplicare extinsă și depășesc standardele internaționale adoptate de Grupul de Acțiune Financiară Internațională (GAFI) ⁽³⁾. Numărul întreprinderilor și al profesilor care fac obiectul acestor norme a crescut în mod constant.

Evoluțiile legislative recente vizează consolidarea cadrului UE de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului (CSB/CFT). Printre acestea se numără modificări ale celei de A patra directive privind combaterea spălării banilor (A patra DCSB) introduse prin cea de A cincea directivă privind combaterea spălării banilor (A cincea DCSB) ⁽⁴⁾, un mandat consolidat pentru Autoritatea Bancară Europeană ⁽⁵⁾, noi dispoziții care se vor aplica pentru controlul numerarului ⁽⁶⁾ începând din iunie 2021, modificări ale Directivei privind cerințele de capital (CRDV) ⁽⁷⁾, noi norme privind accesul autorităților de aplicare a legii la informațiile financiare ⁽⁸⁾ și o definiție armonizată a infracțiunilor și a sancțiunilor legate de spălarea banilor ⁽⁹⁾.

În plus, UE a instituit un nou regim cuprinzător de protecție a avertizorilor, care trebuie să fie transpus până în decembrie 2021 ⁽¹⁰⁾, care completează normele existente privind protecția avertizorilor prevăzute în cea de A patra DCSB. Noul regim va consolida capacitatea autorităților naționale și a autorităților UE de a preveni, detecta și sancționa încălcările, printre altele, ale normelor în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.

⁽¹⁾ Europol, *Pandemic profiteering: how criminals exploit the COVID-19 crisis* („Speculații în contextul pandemiei: cum profită infractorii de pe urma crizei provocate de COVID-19”), martie 2020. De asemenea, Autoritatea Bancară Europeană a reamintit instituțiilor de credit și financiare importanța unor sisteme și controale eficiente și a solicitat autorităților competente să le sprijine în acest sens. A se vedea „Declarația ABE privind acțiunile de atenuare a riscurilor de criminalitate economică în contextul pandemiei de COVID-19”.

⁽²⁾ Curtea a recunoscut că obiectivul combaterii spălării banilor este legat de protecția ordinii publice și poate justifica o restricție a libertăților fundamentale garantate de tratat, inclusiv a liberei circulații a capitalurilor. Restricțiile trebuie să fie proporționale (a se vedea *Jyske Bank Gibraltar*, C-212/11, și *Lhu Zeng*, C-190/17).

⁽³⁾ GAFI este un organism interguvernamental care stabilește standarde și promovează punerea în aplicare eficace a măsurilor de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului. Comisia, 14 state membre ale UE și 2 state SEE-AELS sunt membre ale GAFI, în timp ce 13 state membre sunt membre ale Moneyval, o organizație regională.

⁽⁴⁾ Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și de modificare a Directivelor 2009/138/CE și 2013/36/UE (JO L 156, 19.6.2018, p. 43).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) 2019/2175 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), a Regulamentului (UE) nr. 1094/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), a Regulamentului (UE) nr. 1095/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), a Regulamentului (UE) nr. 600/2014 privind piețele instrumentelor financiare, a Regulamentului (UE) 2016/1011 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și a Regulamentului (UE) 2015/847 privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri (JO L 334, 27.12.2019, p. 1).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) 2018/1672 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind controlul numerarului care intră sau iese din Uniune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1889/2005 (JO L 284, 12.11.2018, p. 6).

⁽⁷⁾ Directiva (UE) 2019/878 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Directivei 2013/36/UE în ceea ce privește entitățile exceptate, societățile financiare holding, societățile financiare holding mixte, remunerarea, măsurile și competențele de supraveghere și măsurile de conservare a capitalului (JO L 150, 7.6.2019, p. 253).

⁽⁸⁾ Directiva (UE) 2019/1153 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 de stabilire a normelor de facilitare a utilizării informațiilor financiare și de alt tip în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a anumitor infracțiuni și de abrogare a Deciziei 2000/642/JAI a Consiliului (JO L 186, 11.7.2019, p. 122).

⁽⁹⁾ Directiva (UE) 2018/1673 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2018 privind combaterea prin măsuri de drept penal a spălării banilor (JO L 284, 12.11.2018, p. 22).

⁽¹⁰⁾ Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2019 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii (JO L 305, 26.11.2019, p. 17).

Cu toate acestea, există un consens tot mai larg cu privire la necesitatea unei îmbunătățiri semnificative a cadrului. Trebuie abordate divergențele majore în ceea ce privește modul în care acesta este aplicat și deficiențele grave în punerea în aplicare a normelor.

În comunicarea sa intitulată *Către o mai bună punere în aplicare a cadrului UE privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului* ⁽¹⁾ și în rapoartele care o însoțesc din iulie 2019, Comisia a prezentat măsurile necesare pentru a asigura o politică globală a UE privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului (CSB/CFT). Printre acestea se numără o mai bună punere în aplicare a normelor existente, un cadru de reglementare mai detaliat și armonizat, o supraveghere consecventă și de înaltă calitate, inclusiv prin încredințarea unor sarcini de supraveghere specifice unui organism al UE, interconectarea registrelor centralizate de conturi bancare și un mecanism mai solid de coordonare și de sprijinire a activității unităților de informații financiare (FIU).

Acest punct de vedere este susținut de Parlamentul European și de Consiliu. În rezoluția sa din 19 septembrie 2019 ⁽²⁾, Parlamentul European a solicitat un impuls mai puternic pentru inițiativele care ar putea consolida acțiunile legate de CSB/CFT la nivelul UE și transpunerea rapidă a normelor UE de către statele membre. La 5 decembrie 2019, Consiliul Afaceri Economice și Financiare a adoptat concluzii referitoare la prioritățile strategice privind CSB/CFT ⁽³⁾, invitând Comisia să analizeze acțiuni care ar putea consolida cadrul existent.

Comisia intenționează să pună în aplicare o politică cuprinzătoare în materie de CSB/CFT, adaptată la amenințările, riscurile și vulnerabilitățile specifice cu care se confruntă în prezent UE ⁽⁴⁾ și concepută astfel încât să poată evolua în mod eficient, ținând seama în același timp de inovare. Un cadru CSB/CFT mai solid va promova în continuare integritatea sistemului financiar al UE, care este necesară pentru a finaliza implementarea uniunii bancare și a uniunii economice și monetare.

Sub rezerva unei evaluări a impactului, inclusiv a impactului asupra drepturilor fundamentale, ar trebui instituit un sistem integrat al UE în materie de CSB/CFT. Pornind de la exemplul reformelor introduse în domeniul reglementării și supravegherii bancare prudențiale, sistemul ar trebui să se bazeze pe un cadru de reglementare armonizat și pe o autoritate de supraveghere la nivelul UE care să funcționeze în strânsă cooperare cu autoritățile naționale competente, în vederea asigurării unei supravegheri consecvente și de înaltă calitate în cadrul pieței unice. Acest demers ar trebui să fie însoțit de instituirea unui mecanism de sprijin și coordonare la nivelul UE pentru unitățile de informații financiare, care să sporească eficacitatea acestora și să asigure interconectarea registrelor naționale centralizate de conturi bancare, ceea ce va accelera accesul transfrontalier al autorităților de aplicare a legii și al unităților de informații financiare la informațiile privind conturile bancare.

Prezentul plan de acțiune prezintă modul în care Comisia intenționează să realizeze aceste obiective, bazându-se pe șase piloni:

- asigurarea punerii în aplicare efective a actualului cadru CSB/CFT al UE;
- stabilirea unui cadru de reglementare unic la nivelul UE în materie de CSB/CFT;
- instituirea unei supravegheri în materie de CSB/CFT la nivelul UE;
- instituirea unui mecanism de sprijin și de cooperare pentru unitățile de informații financiare;
- consolidarea dispozițiilor de drept penal și a schimbului de informații la nivelul Uniunii;
- consolidarea dimensiunii internaționale a cadrului CSB/CFT al UE.

II. Asigurarea punerii în aplicare efective a actualului cadru CSB/CFT al UE

Prima prioritate este de a asigura faptul că normele UE în materie de CSB/CFT sunt puse în aplicare în mod riguros și efectiv de către statele membre, autoritățile competente și entitățile obligate. Acest obiectiv necesită acțiuni pe mai multe fronturi.

⁽¹⁾ COM(2019) 360 final.

⁽²⁾ Rezoluția Parlamentului European din 19 septembrie 2019 referitoare la stadiul punerii în aplicare a legislației Uniunii de combatere a spălării banilor [2019/2820 (RSP)].

⁽³⁾ Concluziile Consiliului din 5 decembrie 2019 referitoare la prioritățile strategice privind combaterea spălării banilor și combaterea finanțării terorismului (14823/19).

⁽⁴⁾ După cum s-a subliniat în raportul Comisiei privind evaluarea riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care afectează piața internă și care sunt legate de activități transfrontaliere, COM(2019) 370 final, care este cea mai recentă evaluare supranațională a riscurilor la nivelul Uniunii.

Asigurarea transpunerii și a punerii în aplicare efective a DCSB

În ceea ce privește transpunerea celei de A patra DCSB, Comisia a lansat proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva tuturor statelor membre pentru netranspunerea integrală a directivei. Mai multe state membre au reacționat adoptând noi acte legislative, care au condus la încheierea procedurilor respective de constatare a neîndeplinirii obligațiilor. Procedurile lansate împotriva celorlalte state membre sunt încă în curs. Un studiu de evaluare a aplicării efective a celei de A patra DCSB în statele membre va fi finalizat până la jumătatea anului 2021 și va contribui la raportul pe care Comisia trebuie să îl prezinte cu privire la aplicarea efectivă a celei de A patra DCSB ⁽¹⁵⁾.

În ceea ce privește transpunerea celei de A cincea DCSB, care trebuia să fie transpusă până la 10 ianuarie 2020, Comisia a inițiat deja o serie de proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva statelor membre care nu au notificat măsuri de transpunere. Comisia va monitoriza îndeaproape instituirea de către statele membre a unor mecanisme centralizate pentru conturile bancare și a unor registre privind beneficiarii reali, pentru a se asigura că acestea sunt alimentate cu date de înaltă calitate.

Lucrările vizând interconectarea registrelor privind beneficiarii reali au început deja, iar interconectarea va fi operațională în 2021. Comisia va publica, de asemenea, cea de a treia evaluare supranațională a riscurilor (SNRA) în 2021, în vederea furnizării de informații utile pentru abordarea bazată pe riscuri.

Monitorizarea capacității statelor membre de a preveni și combate spălarea banilor și finanțarea terorismului

Spălarea banilor aduce prejudicii atât stabilității sistemului financiar al UE, cât și economiei, bunei guvernante și încrederii investitorilor. În cadrul semestrului european, Comisia analizează modul în care normele privind CSB/CFT sunt aplicate în practică în statele membre, rezultatul constând în formularea unor recomandări specifice fiecărei țări legate de CSB/CFT, adoptate de Consiliu. În plus, prin intermediul Serviciului său de sprijin pentru reforme structurale, Comisia oferă sprijin tehnic statelor membre pentru punerea în aplicare a acestor reforme necesare cu scopul de a elimina unele dintre cele mai importante lacune din sistemul UE în materie de CSB/CFT. Printre acestea se numără insuficiența personalului din cadrul autorităților competente, deficiențele în aplicarea abordării bazate pe riscuri, precum și atenuarea riscurilor generate de utilizarea abuzivă a societăților de tip „cutie poștală”, a „vizelor de aur” și a sistemelor de acordare a cetățeniei.

Autoritatea Bancară Europeană (ABE)

Mandatul ABE a fost consolidat recent prin Regulamentul (UE) 2019/2175 ⁽¹⁶⁾, care a încredințat ABE responsabilitatea de a conduce, a coordona și a monitoriza eforturile în materie de CSB/CFT ale tuturor furnizorilor de servicii financiare și autorităților competente din UE. ABE este împuternicită, de asemenea, să instituie la nivelul UE o bază de date privind riscurile și acțiunile de supraveghere în materie de CSB/CFT, să supună autoritățile competente unor evaluări ale riscurilor și, atunci când este necesar, să solicite autorităților să efectueze investigații și să aibă în vedere luarea de măsuri în legătură cu anumite instituții financiare. Comisia se așteaptă ca ABE să își utilizeze pe deplin competențele consolidate, în special în ceea ce privește investigarea măsurii în care o autoritate națională de supraveghere a încălcat dreptul Uniunii în îndeplinirea sarcinilor sale. ABE a început deja să efectueze evaluări ale punerii în aplicare și a publicat un prim raport în februarie 2020 ⁽¹⁷⁾. Acest raport semnalează o serie de probleme și constată că „abordările autorităților competente în ceea ce privește supravegherea CSB/CFT a băncilor nu au fost întotdeauna eficiente”.

Astfel cum se prevede în secțiunea IV, instituirea unei autorități de supraveghere la nivelul UE va consolida respectarea normelor. Această autoritate va asigura luarea de măsuri adecvate pentru a preveni spălarea banilor și, atunci când acest lucru nu este posibil, aplicarea de sancțiuni eficiente. Noua autoritate de supraveghere la nivelul UE va fi concepută astfel încât să dispună de competențele în materie de CSB/CFT, de capacitatea și de competențele de investigare, precum și de structura decizională necesare pentru a permite o punere în aplicare mai eficace a normelor și o acțiune preventivă ori de câte ori apar suspiciuni, pentru a asigura aplicarea eficace a cadrului unic de reglementare. Comisia consideră că inspecțiile la fața locului pentru a evalua eficacitatea cadrului CSB/CFT în statele membre vor fi esențiale pentru a garanta instituirea unor standarde de înaltă calitate în întreaga Uniune.

⁽¹⁵⁾ Articolul 65 alineatul (1) din cea de A patra DCSB.

⁽¹⁶⁾ A se vedea nota de subsol 5.

⁽¹⁷⁾ Raportul ABE privind abordările autorităților competente privind supravegherea băncilor în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, EBA/Rep/2020/06.

Comisia va continua să asigure transpunerea completă și corectă a normelor în materie de CSB/CFT și va propune recomandări specifice fiecărei țări cu privire la acest subiect în cel de al doilea trimestru al anului 2020.

III. Instituirea unui cadru de reglementare consolidat

Cadrul juridic al UE este amplu. Acesta a extins progresiv numărul așa-numitelor entități obligate ⁽¹⁸⁾ și lista infracțiunilor care conduc ulterior la spălarea banilor, a pus un accent mai mare pe proprietatea efectivă și pe abordarea bazată pe riscuri și a eliminat în mare măsură obstacolele din calea comunicării și a cooperării între autoritățile relevante. Statele membre dispun astfel de un cadru de reglementare cuprinzător pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului.

Cu toate acestea, abordarea actuală a legislației UE a dus la o punere în aplicare divergentă a cadrului în statele membre și, în parte, la stabilirea unor cerințe suplimentare care le depășesc pe cele prevăzute de dreptul UE. Câteva exemple în acest sens sunt identificarea unor entități obligate suplimentare, cum ar fi platformele de finanțare participativă sau comerțianții de diamante, acordarea de competențe unităților de informații financiare pentru înghețarea activelor și introducerea de limitări în ceea ce privește plățile în numerar ⁽¹⁹⁾. Astfel de măsuri au drept consecință un peisaj legislativ fragmentat în întreaga UE, care creează costuri și sarcini suplimentare pentru cei care furnizează servicii transfrontaliere sau generează un arbitraj de reglementare, situație în care întreprinderile se înregistrează acolo unde normele sunt mai flexibile.

Detalierea insuficientă a normelor aplicabile și a împărțirii responsabilităților în ceea ce privește aspectele transfrontaliere duce la interpretări divergente ale directivei între statele membre. Cooperarea necorespunzătoare între autoritățile competente (unitățile de informații financiare, autoritățile de supraveghere, autoritățile de aplicare a legii și autoritățile vamale și fiscale), atât la nivel național, cât și la nivel transfrontalier, creează potențiale lacune care pot fi exploatare de infractori. Autoritățile europene de supraveghere au remarcat ⁽²⁰⁾, de asemenea, că divergențele în ceea ce privește abordarea în materie de reglementare a supravegherii și de aplicare a abordării bazate pe riscuri subminează furnizarea de servicii transfrontaliere și sporesc costurile pentru întreprinderi, subminând totodată buna funcționare a cadrului CSB/CFT al UE. Această chestiune este deosebit de relevantă în domeniul tehnologiei financiare, iar ABE a recomandat Comisiei să armonizeze cerințele care ar trebui să se aplice acestor întreprinderi ⁽²¹⁾, atunci când acestea prezintă riscuri de spălare a banilor/finanțare a terorismului.

Legislația UE în materie de CSB/CFT trebuie să devină mai detaliată, mai precisă și mai puțin susceptibilă unor implementări divergente. Anumite cerințe suplimentare impuse de statele membre în momentul transunerii directivei privind combaterea spălării banilor ar putea contribui totuși la un cadru CSB/CFT mai solid și ar putea fi integrate în cadrul de reglementare viitor al UE. Pentru a limita divergențele în interpretarea și aplicarea normelor, anumite părți ale DCSB ar trebui transformate în dispoziții direct aplicabile, prevăzute într-un regulament. Acestea ar trebui să includă, cel puțin, dispoziții care să stabilească lista entităților obligate, cerințe de precauție privind clientela, controale interne, obligații de raportare, precum și dispoziții referitoare la registrele privind beneficiarii reali și mecanisme centralizate pentru conturile bancare. Ar trebui să se aibă în vedere, de asemenea, o abordare mai armonizată în ceea ce privește identificarea persoanelor expuse politic. Ar trebui să se acorde o atenție deosebită eficacității sistemului, oferind mai multe detalii cu privire la structura și sarcinile de supraveghere în ceea ce privește toate entitățile obligate și sarcinile unităților de informații financiare (a se vedea secțiunile următoare). Un sistem integrat al UE în materie de CSB/CFT va avea nevoie, de asemenea, de un cadru de reglementare suficient de detaliat pentru a facilita supravegherea directă.

În plus, în ceea ce privește normele specifice, ar putea fi realizată o armonizare suplimentară prin intermediul unor împuterniciri de a adopta norme mai detaliate prin acte delegate sau de punere în aplicare în vederea adaptării la evoluțiile situației.

⁽¹⁸⁾ Pe lângă sectorul financiar, profesioniștii din domeniul juridic și contabilii, cadrul UE se aplică, de asemenea, agenților imobiliari, serviciilor de jocuri de noroc, persoanelor care comercializează bunuri, furnizorilor implicați în servicii de schimb între monedele virtuale și monede fiduciare, furnizorilor de portofele digitale și persoanelor care comercializează opere de artă.

⁽¹⁹⁾ Raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu referitor la restricțiile privind plățile în numerar, COM(2018) 483 final. Această chestiune va face obiectul unei evaluări specifice mai aprofundate în cursul anului 2021.

⁽²⁰⁾ Avizul comun al autorităților europene de supraveghere privind riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care afectează sectorul financiar al Uniunii Europene, 4 octombrie 2019.

⁽²¹⁾ Raportul ABE privind potențialele obstacole în calea furnizării transfrontaliere de servicii bancare și de plată, 29 octombrie 2019.

Domeniul de aplicare al legislației UE trebuie extins pentru a ține seama de implicațiile inovării tehnologice și de evoluțiile standardelor internaționale. Eforturile depuse la nivel internațional sugerează necesitatea de a extinde numărul sectoarelor sau entităților vizate de normele privind CSB/CFT și de a analiza modul în care acestea ar trebui să se aplice prestatorilor de servicii de active virtuale care nu sunt vizati în prezent de aceste norme ⁽²²⁾. Printre alte măsuri s-ar putea număra facilitarea utilizării identificării digitale pentru identificarea și verificarea de la distanță a identității clienților, precum și crearea de relații de afaceri de la distanță sau introducerea unui plafon pentru plățile mari în numerar. În plus, este necesară interconectarea la nivelul UE a mecanismelor centralizate pentru conturile bancare, pentru a accelera accesul autorităților de aplicare a legii și al unităților de informații financiare la informații financiare și pentru a facilita cooperarea transfrontalieră.

Având în vedere creșterea criminalității economice și a fraudei legate de spațiul cibernetic în special, ar putea fi avute în vedere dispoziții care să faciliteze înghețarea administrativă de către unitățile de informații financiare și care să oblige instituțiile financiare să dea curs solicitărilor de returnare și să le execute. Alte riscuri decurg din programele de dobândire a cetățeniei prin investiție și din sistemele de acordare a dreptului de ședere pentru investitori. Va trebui să se acorde atenția cuvenită modului în care aceste riscuri pot fi atenuate. Ar trebui să se țină seama, de asemenea, de sectoarele cu risc identificate prin intermediul exercițiului SNRA.

Concomitent cu depunerea de eforturi pentru introducerea unor astfel de noi măsuri, va fi important să se mențină la un nivel minim sarcinile financiare și administrative suplimentare pentru statele membre și entitățile obligate și să se urmeze o abordare bazată pe riscuri.

Confruntate cu sancțiuni mai mari în ceea ce privește deficiențele în materie de CSB/CFT, entitățile obligate au căutat modalități de consolidare a conformității, de la alocarea de resurse suplimentare și instituirea unor vaste programe de remediere, până la revizuirea radicală a modelelor lor de afaceri sau abandonarea anumitor produse, clienți sau piețe, inclusiv a unor servicii de bănci corespondente. Acest lucru ar putea avea consecințe nedorite asupra furnizării de servicii financiare și asupra finanțării economiei. Soluțiile tehnologice, care ar putea contribui la îmbunătățirea detectării tranzacțiilor și a activităților suspecte, trebuie să respecte standardele internaționale și standardele UE în materie de CSB/CFT, precum și alte norme ale UE, inclusiv în ceea ce privește protecția datelor și normele antitrust.

Întrucât obiectivul normelor Uniunii în materie de CSB/CFT nu este privirea de accesul la servicii financiare legitime, este nevoie de mai multă claritate cu privire la modul în care normele în materie de CSB/CFT sunt legate de alte dispoziții legislative aplicabile sectorului financiar ⁽²³⁾. Ar trebui să se aibă în vedere dacă și în ce condiții spălarea banilor sau finanțarea terorismului ar putea conduce la declararea faptului că o bancă este în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate și ar putea declanșa rezoluția unei bănci în temeiul Directivei privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare ⁽²⁴⁾ sau lichidarea acesteia în conformitate cu procedura obișnuită de insolvență, precum și necesitatea rambursării deponenților. Directiva privind schemele de garantare a depozitelor ⁽²⁵⁾ ar putea beneficia de pe urma unor dispoziții mai clare pentru a reduce și mai mult riscul ca deponenții suspectați de activități de spălare de bani sau de finanțare a terorismului (SB/FT) să fie rambursați prin intermediul unei scheme de garantare a depozitelor (SGD), dispoziții care ar clarifica totodată rolurile SGD-urilor și ale altor autorități relevante în materie de CSB/CFT. Chestiunea reconcilierii obligației prevăzute în Directiva privind conturile de plăți ⁽²⁶⁾ de a furniza un cont de bază oricărui client cu obligația CSB/CFT de a încheia relația de afaceri dacă entitățile obligate au suspiciuni cu privire la client sau nu pot obține informații actualizate privind clientul respectiv ar merita, de asemenea, să fie aprofundată. În sfârșit, va fi necesară o revizuire pentru a evalua dacă categoriile de prestatori de servicii de plată care fac în prezent obiectul legislației în materie de CSB/CFT sunt adecvate.

Cadrele privind serviciile financiare ar putea fi dezvoltate în continuare pentru a se asigura că autoritățile de supraveghere prudențială au obligații concrete de a face schimb de informații cu omologii lor în materie de CSB/CFT. Testele de competență și onorabilitate solicitate în actele legislative din domeniul serviciilor financiare ar trebui să aplice condiții mai stricte în ceea ce privește CSB/CFT.

⁽²²⁾ GAFI definește activele virtuale drept reprezentări digitale ale valorii care pot fi tranzacționate digital sau transferate și care pot fi utilizate în scopuri de plată sau de investiții. Activele virtuale nu includ reprezentările digitale ale monedelor fiduciare, valorile mobiliare și alte active financiare care fac deja obiectul standardelor GAFI.

⁽²³⁾ A se vedea, de asemenea, notificarea din programul de lucru al Comisiei, conform căreia Comisia va prezenta un cadru legislativ privind cripto-actele.

⁽²⁴⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

⁽²⁵⁾ Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (JO L 173, 12.6.2014, p. 149).

⁽²⁶⁾ Directiva 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 privind comparabilitatea comisiunilor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază (JO L 257, 28.8.2014, p. 214).

Entitățile obligate, atunci când accesează informații relevante pentru îndeplinirea cerințelor de precauție privind clientela, și autoritățile publice care fac schimb de informații între ele, inclusiv în afara UE, trebuie să respecte pe deplin legislația UE privind protecția datelor. De exemplu, faptul de a permite accesul entităților obligate la anumite registre publice ar putea ridica probleme legate de protecția datelor. Dificultatea de a asigura respectarea protecției și confidențialității datelor a fost, de asemenea, menționată în contextul schimbului de informații între autoritățile competente. Aceste probleme ar trebui abordate în mod corespunzător.

Comisia va prezenta propuneri legislative în primul trimestru al anului 2021 în vederea instituirii unui cadru de reglementare unic în domeniul CSB/CFT, pe baza unei evaluări aprofundate a impactului.

IV. Asigurarea supravegherii în materie de CSB/CFT la nivelul UE

Supravegherea este elementul central al unui cadru CSB/CFT eficace. Importanța unei supravegheri adecvate a fost confirmată în pachetul de măsuri privind combaterea spălării banilor din iulie 2019, unde analiza mai multor cazuri de spălare de bani a scos la iveală deficiențe semnificative în ceea ce privește gestionarea riscurilor instituțiilor de credit și supravegherea acestora atât de către autoritățile competente în materie de CSB/CFT, cât și de către autoritățile de supraveghere prudențială. În același timp, presupusele cazuri recente de spălare de bani aduse la lumină de mass-media de investigație indică, de asemenea, o supraveghere defectuoasă a entităților nefinanciare.

Aceste probleme frapante sunt atât rezultatul proiectării cadrului de supraveghere, cât și al punerii sale în aplicare. În prezent, supravegherea în materie de CSB/CFT în cadrul UE se realizează la nivelul fiecărui stat membru. Calitatea și eficacitatea sa diferă de la un stat membru la altul, din cauza variațiilor semnificative în ceea ce privește resursele umane și financiare, competențele și prioritatea conferite acestei sarcini. Uniunea nu dispune de mecanisme suficient de eficace pentru a gestiona incidentele legate de CSB/CFT care implică aspecte transfrontaliere. Cadrul CSB/CFT al UE este la fel de puternic ca cea mai slabă verigă a sa, iar deficiențele unei autorități naționale competente creează riscuri pentru întreaga piață unică. În consecință, UE în ansamblul său suferă prejudicii financiare, economice și reputaționale.

UE nu își poate permite să aștepte ca alte probleme să apară înainte de a institui un sistem eficace de supraveghere în materie de CSB/CFT, care să contribuie la buna funcționare a pieței unice și a uniunii bancare. Supravegherea de înaltă calitate în materie de CSB/CFT pe întreg teritoriul UE este imperativă pentru restabilirea încrederii în rândul cetățenilor săi și, în sens mai larg, în rândul comunității internaționale.

Există o necesitate clară și dovedită de a dispune de un sistem integrat de supraveghere în materie de CSB/CFT la nivelul UE, care să asigure o aplicare coerentă și de înaltă calitate a cadrului de reglementare în materie de CSB/CFT în întreaga UE și să promoveze cooperarea eficientă între toate autoritățile competente relevante. Deși sectoarele și chestiunile în cauză pot varia foarte mult, experiența dobândită în ceea ce privește instituirea și funcționarea mecanismelor existente la nivelul UE cărora le-au fost conferite sarcini de supraveghere centralizate, cum ar fi mecanismul unic de supraveghere, Comitetul Unic de Rezoluție și Sistemul european de supraveghere financiară, poate furniza indicații utile.

Crearea unui sistem de supraveghere la nivelul UE în materie de CSB/CFT în vederea integrării și a completării celor naționale va remedia problema fragmentării în materie de supraveghere, va asigura aplicarea armonizată a normelor privind CSB/CFT în UE și respectarea efectivă a acestora, va oferi sprijin pentru activitățile de supraveghere la fața locului și va asigura un flux constant de informații privind măsurile în curs de desfășurare și deficiențele semnificative identificate. Autoritățile naționale de supraveghere vor continua să fie un element vital al acestui sistem și vor rămâne responsabile, în mare parte, cu supravegherea de zi cu zi. Stabilirea nucleului acestui sistem la nivelul UE este o prioritate, iar funcțiile, competențele și interacțiunea sa cu autoritățile naționale de supraveghere vor trebui definite în mod clar într-o propunere legislativă.

Funcțiile autorității de supraveghere în materie de CSB/CFT la nivelul UE

Autoritatea de supraveghere în materie de CSB/CFT la nivelul UE va trebui să fie investită cu competențe foarte clare, care să îi permită să supravegheze autoritățile naționale și să le atribuie diferite sarcini legate de CSB/CFT, precum și să consolideze coordonarea cu autoritățile de supraveghere din afara UE. O procedură formalizată ar trebui să definească interacțiunea dintre autoritățile de supraveghere de la nivelul UE și cele de la nivel național, precum și competențele lor respective.

Necesitatea de a asigura o supraveghere de înaltă calitate în cazurile transfrontaliere și de a evita verigile slabe în cadrul de supraveghere al UE constituie un motiv imperios pentru crearea unui organism al UE însărcinat cu misiuni de supraveghere directă în materie de CSB/CFT asupra anumitor entități obligate, față de care responsabilitatea sa ar putea fi exclusivă sau comună. Acest lucru presupune capacitatea de a analiza politicile, procedurile și controalele interne, precum și punerea lor efectivă în aplicare de către entitățile supravegheate, precum și de a examina documentația privind tranzacțiile și clienții. Autoritatea de supraveghere a UE ar putea fi însărcinată, exclusiv sau în comun cu autoritatea națională de supraveghere, cu supravegherea unor entități obligate sau a unor tipuri de activități definite în mod clar pentru o anumită perioadă de timp, pe baza gradului de risc prezentat de acestea. Autoritatea de supraveghere a UE ar aduce o valoare adăugată, asigurând monitorizarea și evaluarea riscurilor la nivelul UE. Pe baza experienței rezultate din înființarea organismelor UE active în alte domenii, supravegherea la nivelul UE ar putea fi asigurată sub forma unui mecanism în cadrul căruia deciziile ar fi luate la nivelul UE și ar fi puse în aplicare de birouri ale UE din statele membre.

O altă opțiune ar putea fi combinarea competențelor de supraveghere directă pentru anumite tipuri de entități obligate, care ar fi exercitate în coordonare cu statele membre, cu competențe de coordonare și de supraveghere pentru alte entități. Comisia va propune un mecanism de supraveghere care să țină seama de principiile proporționalității și subsidiarității și care să respecte jurisprudența existentă în ceea ce privește competențele care pot fi conferite agențiilor Uniunii.

Domeniul de aplicare al supravegherii la nivelul UE

Riscurile de spălare a banilor apar atât în cadrul, cât și în afara sectorului financiar, evoluează în timp și diferă de la un stat membru la altul. Pentru asigurarea unei supravegheri mai eficace ar fi necesar ca mandatul unei autorități UE de supraveghere în materie de CSB/CFT să acopere de la bun început toate domeniile de risc, recunoscând gravitatea riscurilor la care sunt expuse toate sectoarele. Autoritatea de supraveghere a UE ar dispune astfel, de la început, de toate instrumentele necesare pentru a armoniza practicile în întreaga UE și pentru a asigura o supraveghere la nivel înalt în toate sectoarele. Având în vedere complexitatea sarcinilor și numărul mare de entități obligate la nivelul UE, autoritatea de supraveghere în materie de CSB/CFT poate fi, de asemenea, instituită în mod progresiv, permițându-i, pe măsură ce își consolidează și își dovedește eficacitatea, să acopere toate sectoarele (financiare și nefinanciare) care fac obiectul obligațiilor în materie de CSB/CFT.

Ca alternativă, autoritatea de supraveghere a UE ar putea fi direct responsabilă de sectorul financiar ca parte a unui sistem integrat cu o autoritate națională de supraveghere și ar putea fi responsabilă de supravegherea indirectă a sectorului nefinanciar. Această funcție de supraveghere indirectă i-ar permite să intervină, dacă se consideră necesar, pentru a asigura o supraveghere de înaltă calitate a sectorului nefinanciar în întreaga Uniune.

Alte opțiuni, care prevăd un domeniu de aplicare mai restrâns, ar implica supravegherea de către autoritatea de supraveghere a UE doar a instituțiilor financiare, care efectuează cea mai mare parte a tranzacțiilor financiare în ansamblu. Centralizarea supravegherii în acest sector ar putea fi realizată cu mai multă ușurință, având în vedere că acesta este deja reglementat și supravegheat într-o mare măsură. Această opțiune nu ar permite însă remedierea tuturor deficiențelor din cadrul de supraveghere al UE și nici garantarea unui sistem eficace în materie de CSB/CFT.

În toate cazurile, abordarea bazată pe riscuri privind supravegherea în materie de CSB/CFT, astfel cum este consacrată atât în dreptul Uniunii, cât și în standardele internaționale, necesită identificarea factorilor de risc SB/FT și alocarea resurselor de supraveghere pe baza rezultatelor unei evaluări specifice a riscurilor. Supravegherea la nivelul UE trebuie să fie concepută astfel încât să țină seama de riscuri și să dezvolte în continuare expertiza dobândită de către autoritățile naționale de supraveghere în acest domeniu.

În sfârșit, s-ar putea analiza, de asemenea, dacă ar trebui să i se încredințeze unei astfel de autorități de supraveghere unele competențe de monitorizare și de sprijinire a punerii în aplicare a înghețării activelor în cadrul măsurilor restrictive adoptate de UE (sanțiuni) în toate statele membre. Cu toate că sarcinile și provocările ar putea fi diferite în ceea ce privește diverse aspecte presupuse de măsurile în materie de CSB/CFT și de măsurile restrictive, există și unele provocări și sinergii comune care merită evaluate.

Ce organism al UE?

Sarcina de a asigura supravegherea la nivelul UE poate fi încredințată fie unei agenții UE existente, și anume ABE, fie unui organism nou, special creat în acest sens.

Legislația adoptată recent impune ABE să conducă, să coordoneze și să monitorizeze eforturile de consolidare a măsurilor legate de CSB/CFT la nivelul UE în ceea ce privește instituțiile financiare. Încredințarea către ABE a unor responsabilități suplimentare de supraveghere în materie de CSB/CFT ar avea avantaje clare în ceea ce privește asigurarea continuității operaționale și a rapidității punerii în aplicare. Această opțiune ar necesita însăși o reformă semnificativă a ABE, precum și o consolidare semnificativă a cunoștințelor și a competențelor în materie de CSB/CFT. Procesele sale de guvernare și de

luare a deciziilor ar trebui revizuite în mod semnificativ pentru a garanta că deciziile în materie de supraveghere sunt luate întotdeauna în mod independent, în interesul exclusiv al UE. În plus, ABE ar trebui să își consolideze capacitatea și competențele de investigare. Având în vedere mandatul și capacitățile ABE, s-ar putea dovedi dificil de organizat la nivelul său supravegherea entităților obligate din afara sectorului financiar.

O altă soluție ar putea fi înființarea unui nou organism european specializat de supraveghere a combaterii spălării banilor, care să aibă competența de supraveghere a entităților obligate, atât în sectorul financiar, cât și în sectorul nefinanciar. Această soluție ar oferi o flexibilitate maximă pentru conceperea unui sistem adaptat în ceea ce privește organizarea și guvernanta, cu procese decizionale simplificate și rapide pentru a răspunde rapid riscurilor, precum și sinergii cu mecanismul de coordonare și de sprijin pentru unitățile de informații financiare (a se vedea secțiunea următoare). Cu toate acestea, ar putea să dureze mai mult timp înainte ca un nou organism să devină operațional, costurile ar putea fi relativ mai mari și ar trebui să fie luate în considerare riscurile legate de execuție. În funcție de sarcinile pe care le-ar primi acest organism, ar trebui să se evite riscul unor suprapuneri inutile și/sau neconcordanțe cu activitatea altor autorități de supraveghere, cum ar fi ABE.

Impactul bugetar al oricărei opțiuni va fi un element esențial care trebuie luat în considerare. În special în contextul economic actual, există argumente solide în favoarea finanțării activităților de supraveghere prin intermediul unei contribuții din partea entităților supravegheate din sectorul privat, așa cum este deja cazul pentru mai multe organisme ale UE.

Comisia va prezenta propuneri de instituire a unei autorități de supraveghere în materie de CSB/CFT la nivelul UE în primul trimestru al anului 2021, pe baza unei evaluări aprofundate a impactului diferitelor opțiuni referitoare la funcțiile, domeniul de aplicare și structura unui astfel de organism.

V. **Instituirea unui mecanism de coordonare și sprijin pentru unitățile de informații financiare**

Cadrul actual al UE impune entităților obligate să semnaleze unităților de informații financiare naționale toate tranzacțiile suspecte. Declarațiile entităților obligate și datele legate de numerar furnizate de autoritățile vamale constituie baza pe care unitățile de informații financiare elaborează analize financiare, care sunt ulterior transmise autorităților de aplicare a legii, autorităților de supraveghere, autorităților fiscale sau altor unități de informații financiare. Acestea sunt utilizate, de exemplu, de autoritățile de aplicare a legii în cadrul anchetelor penale. Analiza strategică a tendințelor și a practicilor recurente de către unitățile de informații financiare contribuie, de asemenea, la orientările și feedback-ul furnizate entităților obligate pentru le ajuta să identifice practicile recurente în materie de spălare a banilor și de finanțarea terorismului.

Au fost identificate o serie de deficiențe în ceea ce privește modul în care entitățile obligate aplică normele și cooperează între ele și cu alte autorități la nivel național și în ansamblul UE.

La nivel național, utilizarea modelelor de raportare de către entitățile obligate este încă limitată și acestea sunt adesea adaptate pentru a răspunde nevoilor întreprinderilor specifice (de exemplu, bănci). Mai multe unități de informații financiare nu dispun încă de instrumentele informatice necesare pentru a prelucra și a analiza în mod eficace informațiile.

În ciuda obligației care le revine în acest sens, numărul unităților de informații financiare care oferă feedback entităților obligate în legătură cu raportarea lor rămâne limitat. Feedback-ul este aproape inexistent atunci când rapoartele entităților obligate se referă la un alt stat membru. Din acest motiv, entitățile obligate nu dispun de instrumentele necesare pentru a-și ajusta sau direcționa măsurile preventive.

Schimbul limitat de informații între unitățile de informații financiare și alte autorități competente este extrem de îngrijorător, având în vedere caracterul transfrontalier al multor activități de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. De exemplu, deși autoritățile vamale din UE furnizează periodic unităților de informații financiare date legate de numerar, acestea primesc foarte rar feedback din partea acestor unități, care este esențial pentru o analiză a riscurilor mai concretă și mai eficace.

Este necesar, de asemenea, să se ia măsuri pentru a remedia problemele legate de funcționarea și găzduirea FIU.net – sistemul UE pentru schimbul de informații dintre unitățile de informații financiare; acesta este un instrument informatic vechi și atât software-ul, cât și hardware-ul său trebuie modernizate substanțial, fiind necesară și dezvoltarea de noi funcționalități pentru a facilita cooperarea.

Deși majoritatea tranzacțiilor suspecte raportate unităților de informații financiare au o dimensiune transfrontalieră, se efectuează un număr redus de analize comune. Acest lucru are drept rezultat apariția unor „legături lipsă” care împiedică identificarea cazurilor transfrontaliere. Sunt necesare capacități avansate de analiză a acestor informații într-un context transfrontalier, în special având în vedere complexitatea tot mai mare a cazurilor de spălare a banilor.

Rolul unui mecanism de coordonare și de sprijin la nivelul UE

Un mecanism de coordonare și de sprijin al unităților de informații financiare la nivelul UE ar remedia deficiențele menționate mai sus. Acest mecanism ar avea rolul principal de coordonare a activității unităților naționale de informații financiare, inclusiv în ceea ce privește identificarea tranzacțiilor suspecte cu o dimensiune transfrontalieră, analiza comună a cazurilor transfrontaliere, identificarea tendințelor și a factorilor relevanți pentru evaluarea riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului la nivel național și supranațional. De asemenea, mecanismul ar trebui să permită adoptarea sau propunerea de măsuri sau standarde de punere în aplicare, în conformitate cu dispozițiile mai armonizate din cadrul de reglementare privind obligațiile de raportare ale unităților de informații financiare și caracteristicile, activitățile, cooperarea și modelele unităților de informații financiare, precum și să promoveze formarea și consolidarea capacităților unităților de informații financiare. Mecanismul de coordonare și de sprijin la nivelul UE ar trebui, de asemenea, să consolideze cooperarea dintre autoritățile competente (unități de informații financiare, autorități de supraveghere, autorități de aplicare a legii și autorități vamale și fiscale), atât la nivel național, cât și la nivel transfrontalier, precum și cu unitățile de informații financiare din afara UE.

Ar fi oportun să se instituie o capacitate mai centralizată, bazată pe instrumente informatice, care ar permite detectarea tranzacțiilor transfrontaliere suspecte și ar facilita identificarea tendințelor.

Sustenabilitatea FIU.net, gestionat în prezent de Europol, este, de asemenea, importantă în acest context. Este urgent să se investească în dezvoltarea sa pentru a depăși problemele actuale care împiedică schimbul de informații și corelarea datelor. Având în vedere transferul planificat al administrării tehnice a sistemului de la Europol, ar trebui identificată o soluție adecvată și viabilă din punct de vedere financiar. Pe termen scurt, Comisia va prelua gestionarea FIU.net pentru a asigura funcționarea continuă și neîntreruptă a sistemului ⁽²⁷⁾. Pe termen mai lung, mecanismul de coordonare și de sprijin al UE ar putea fi însărcinat cu găzduirea FIU.net sau a succesorului acestuia. Ar putea fi avute în vedere și alte soluții adecvate.

Organismul responsabil cu mecanismul de coordonare și de sprijin la nivelul UE

Sarcina de a oferi un mecanism de sprijin și de coordonare pentru unitățile de informații financiare va depinde de rolul avut în vedere pentru acest mecanism.

Pentru a respecta obiectivul ca acest mecanism de coordonare și de sprijin să aibă un rol destul de amplu pentru a acoperi toate elemente analizate mai sus, gestionarea sa ar putea fi asigurată de o agenție a UE existentă sau de un organism nou, special creat în acest sens. În cazul în care se creează un nou organism al UE în scopul supravegherii, acestuia i-ar putea fi conferită, de asemenea, sarcina de a administra acest mecanism. În acest scop, trebuie remarcat faptul că douăsprezece unități de informații financiare din UE au în prezent sarcini de supraveghere cel puțin pentru sectorul nefinanciar, în timp ce unele dintre acestea au sarcini de supraveghere pentru toate sectoarele.

Un mecanism de coordonare și de sprijin cu un rol mai restrâns ar permite remedierea unora dintre deficiențele identificate, dar nu ar fi eficace la nivelul UE. În astfel de circumstanțe ar putea fi avute în vedere mai multe opțiuni. De exemplu, în cazul în care sarcinile se limitează la emiterea unor proiecte de standarde și orientări de reglementare, acest lucru ar putea fi realizat transformând platforma FIU, în prezent un comitet informal al Comisiei, într-un comitet de comitologie și conferind Comisiei sarcina de a adopta concluziile lucrărilor acestui comitet prin intermediul unor acte delegate sau de punere în aplicare. O altă soluție ar putea fi crearea unei rețele oficiale a unităților de informații financiare, care să aibă un mandat și sarcini proprii.

Indiferent de forma pe care o va lua mecanismul de coordonare și de sprijin, procesele sale de guvernare și de luare a deciziilor ar trebui să fie suficient de independente și ar trebui să funcționeze în același timp ca o rețea a unităților naționale de informații financiare, centralizată la nivelul UE.

Comisia va prezenta, în primul trimestru al anului 2021, propuneri de instituire a unui mecanism al UE de coordonare și de sprijin pentru unitățile de informații financiare, pe baza unei evaluări aprofundate a impactului opțiunilor referitoare la rolul și structura unui astfel de mecanism. Comisia va prelua gestionarea FIU.net în al patrulea trimestru al anului 2020.

⁽²⁷⁾ Ținând seama în mod corespunzător de natura informațiilor în cauză.

VI. Consolidarea dispozițiilor de drept penal și a schimbului de informații la nivelul Uniunii

Mai multe instrumente legislative și mecanisme instituționale facilitează asigurarea respectării dispozițiilor de drept penal și schimbul de informații la nivelul UE.

Măsurile adoptate recent au eliminat lacunele în ceea ce privește definirea și sancționarea activităților de spălare a banilor în întreaga UE și au facilitat cooperarea judiciară și polițienească ⁽²⁸⁾. Comisia va monitoriza transpunerea și punerea în aplicare în timp util a acestora. Utilizarea informațiilor financiare pentru infracțiuni grave a fost, de asemenea, îmbunătățită, oferind autorităților de aplicare a legii acces direct la mecanismul centralizat pentru conturile bancare, ameliorând, în același timp, cooperarea dintre autoritățile de aplicare a legii, unitățile de informații financiare și Europol pentru astfel de infracțiuni grave ⁽²⁹⁾. Aceste măsuri vor accelera anchetele penale și vor permite autorităților să combată mai eficient criminalitatea transfrontalieră. Interconectarea la nivelul UE a mecanismelor centralizate pentru conturile bancare va accelera accesul autorităților de aplicare a legii și al unităților de informații financiare la informații financiare și va facilita cooperarea transfrontalieră; aceasta ar trebui, în orice caz, să includă și autoritățile de aplicare a legii. O astfel de interconectare ar trebui avută în vedere în mod prioritar.

Au fost stabilite standarde esențiale pentru recuperarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni ⁽³⁰⁾. Comisia va publica un raport în 2020 pentru a oferi o imagine de ansamblu asupra modului în care aceste norme sunt puse în aplicare și pentru a prezenta modalități de îmbunătățire a rolului birourilor de recuperare a activelor. Noile măsuri care se vor aplica începând cu decembrie 2020 ⁽³¹⁾ vor facilita recuperarea transfrontalieră a activelor și vor accelera și simplifica înghețarea și confiscarea activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni pe întreg teritoriul UE.

În același timp, este esențial să se consolideze capacitatea la nivelul UE de a investiga și urmări penal infracțiunile financiare.

Europol și-a intensificat eforturile de combatere a infracțiunilor economice și financiare prin intermediul noului Centru European pentru Combaterea Infracțiunilor Economice și Financiare (EFECC), care ar trebui să devină operațional în cursul anului 2020. EFECC își va concentra toate capacitățile de informații financiare și de combatere a infracțiunilor economice într-o singură entitate din cadrul Europol și va căuta să consolideze eficacitatea operațională, să sporească vizibilitatea operațională și să amelioreze gestionarea părților interesate și oportunitățile de finanțare. Comisia sprijină pe deplin înființarea EFECC și consideră că aceasta subliniază importanța investigațiilor financiare în toate domeniile de criminalitate pentru care Europol deține competențe.

Comisia consideră că EFECC ar putea fi omologul natural al mecanismului UE de sprijin și de coordonare pentru unitățile de informații financiare, iar cele două entități ar putea elabora soluții pentru a stimula schimburile de informații, în special în cazurile transfrontaliere.

Pentru a îmbunătăți anchetarea și urmărirea penală a cazurilor de spălare a banilor în UE, Comisia finanțează ⁽³²⁾ Rețeaua operațională de combatere a spălării banilor (AMON), care conectează autoritățile de aplicare a legii relevante. Rețeaua facilitează anchetele financiare transfrontaliere și are o dimensiune globală. Activitatea sa ar trebui consolidată și promovată, iar rețeaua ar trebui să primească un buget operațional pentru a sprijini cazuri concrete. Toate statele membre ale UE ar trebui să adere la această rețea. În plus, statele membre ar trebui să continue să utilizeze sprijinul oferit de Eurojust pentru a facilita cooperarea transfrontalieră în materie de urmărire penală pentru combaterea spălării banilor. În sfârșit, Parchetul European, care va intra în funcțiune la sfârșitul anului 2020, va avea competența de a ancheta și de a urmări penal infracțiunile de spălare de bani legate de infracțiuni care aduc prejudicii bugetului UE.

Schimbul de informații între toate autoritățile competente (unități de informații financiare, autorități de supraveghere, autorități de aplicare a legii și autorități vamale și fiscale) poate fi consolidat și promovat în mai mare măsură, atât la nivel național, cât și la nivel transfrontalier.

În contextul unei mai bune utilizări a informațiilor financiare, rolul parteneriatelor public-privat ar trebui să fie încurajat în măsura posibilului, întrucât, în anumite cazuri, partajarea informațiilor ar putea fi limitată având în vedere natura informațiilor și trebuie să respecte legislația privind protecția datelor. Parteneriatele public-privat implică schimbul de informații între autoritățile de aplicare a legii, unitățile de informații financiare și sectorul privat și pot lua diverse forme. Unele dintre acestea se limitează la schimburile de informații dintre unitățile de informații financiare și autoritățile de aplicare a legii, pe de o parte, și entitățile obligate, pe de altă parte, cu privire la tipologii și tendințe. Altele constau în

⁽²⁸⁾ A se vedea nota de subsol 9.

⁽²⁹⁾ A se vedea nota de subsol 8.

⁽³⁰⁾ Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană (JO L 127, 29.4.2014, p. 39).

⁽³¹⁾ Regulamentul (UE) 2018/1805 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind recunoașterea reciprocă a ordinelor de indisponibilizare și de confiscare (JO L 303, 28.11.2018, p. 1).

⁽³²⁾ Prin intermediul fondului FSI-Poliție.

transmiterea de informații operaționale de către autoritățile de aplicare a legii către entitățile obligate privind persoanele pe care unitățile de informații le consideră suspecte, în scopul monitorizării tranzacțiilor acestor persoane. Orice schimb de informații care include date cu caracter personal trebuie să respecte deplin legislația privind protecția datelor și mandatele autorităților implicate.

Cadrul actual al UE în materie de CSB/CFT impune deja unităților de informații financiare să partajeze cu sectorul privat informații referitoare la tipologii și tendințe. Această obligație ar putea fi clarificată și consolidată, în vederea facilitării anumitor tipuri de parteneriate public-privat și a îmbunătățirii schimbului de informații. În același timp, din cauza diferențelor care există de la un stat membru la altul între cadrele juridice și modalitățile practice, Comisia consideră că este esențial să existe orientări și un schimb de bune practici pentru parteneriatele public-privat în ceea ce privește, în special, normele antitrust, garanțiile și limitările referitoare la protecția datelor și garanțiile privind drepturile fundamentale.

Comisia va emite orientări privind parteneriatele public-privat până în primul trimestru al anului 2021. În ceea ce privește aspectele legate de protecția datelor ale parteneriatelor public-privat, Comisia va avea în vedere posibilitatea de a solicita Comitetului european pentru protecția datelor să emită un aviz. Vor fi avute în vedere opțiuni de consolidare a rețelei AMON și de îmbunătățire a schimbului de informații la nivel național și transfrontalier între toate autoritățile competente.

VII. Consolidarea dimensiunii internaționale a cadrului CSB/CFT

Spălarea banilor și finanțarea terorismului reprezintă amenințări mondiale, pe care UE este hotărâtă să le combată în cooperare cu partenerii săi internaționali. În calitate de organism care stabilește standarde la nivel internațional, GAFI a condus lupta împotriva spălării banilor și a finanțării terorismului la scară mondială. Comisia contribuie activ la activitatea GAFI și își menține angajamentul față de punerea în aplicare a standardelor GAFI și față de promovarea conformității la nivel mondial. Cu toate acestea, noua abordare cuprinzătoare privind CSB/CFT de care UE are nevoie presupune ca aceasta să joace un rol mai important în stabilirea unor astfel de standarde internaționale.

Comisia a aprobat, în numele UE, noul mandat al GAFI ⁽³³⁾ și intenționează să joace un rol de prim plan în consolidarea standardelor mondiale, pentru a le aduce la nivelul propriilor standarde ale UE în domeniile-cheie. Un exemplu în acest sens îl constituie transparența proprietății efective, cu privire la care UE a adoptat o abordare ambițioasă pentru a face față riscurilor generate de structurile opace. În mod similar, Comisia va sprijini în mod activ eforturile depuse pentru a face față riscurilor noi și emergente la nivel mondial. Pentru a reuși, este esențial ca UE să se exprime cu o singură voce în cadrul GAFI. Acest lucru ar putea fi realizat acordând Comisiei sarcina de a reprezenta Uniunea Europeană în cadrul GAFI, în conformitate cu dispozițiile tratatului. Ca un prim pas, ar trebui instituit un mecanism de coordonare consolidat între Comisie și statele membre, astfel încât reprezentanții UE să își poată exprima pozițiile coordonate în cadrul GAFI.

Evaluările reciproce desfășurate de GAFI contribuie la creșterea gradului de respectare a standardelor internaționale la nivel mondial, întrucât presiunea inter pares rămâne un factor determinant pentru schimbare. Până în prezent, evaluările cadrelor statelor membre ale UE în materie de CSB/CFT nu au ținut seama în mod corespunzător de caracterul supranațional al normelor UE. Această problemă va deveni mai acută dacă se introduc noi structuri, cum ar fi supravegherea în materie de CSB/CFT la nivelul UE și un mecanism de coordonare și de sprijin pentru unitățile de informații financiare. Obiectivul Comisiei este de a se asigura că, atunci când standardele sunt puse în aplicare la nivelul UE, acestea fac obiectul unei evaluări comune. În acest context, s-ar putea pune problema, de asemenea, dacă normele UE ar trebui evaluate de GAFI la nivelul UE.

De asemenea, Comisia trebuie să continue punerea în aplicare a unei politici autonome față de țările terțe, pentru a proteja sistemul financiar al UE. Entitățile obligate trebuie să ia măsuri de atenuare bazate pe factori de risc geografic și alți factori de risc relevanți. De asemenea, acestea trebuie să fie mai vigilente în cazul tranzacțiilor sau al relațiilor de afaceri în care sunt implicate țări ale căror cadre CSB/CFT prezintă deficiențe strategice. În temeiul celei de A cincea DCSB, Comisia trebuie să instituie o capacitate autonomă de identificare a țărilor care prezintă astfel de deficiențe strategice ⁽³⁴⁾.

⁽³³⁾ Aprobat de ministrii și reprezentanții Grupului de Acțiune Financiară Internațională la 12 aprilie 2019.

⁽³⁴⁾ A se vedea <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?qid=1581497419034&uri=CELEX:02016R1675-20181022>

Comisia va identifica țările care reprezintă o amenințare specifică pentru sistemul financiar al Uniunii, utilizând o metodologie autonomă care ține seama în mod corespunzător de sinergia cu procesul de includere pe listă adoptat de GAFI, de un dialog consolidat cu țările terțe desfășurat în cooperare cu Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) și de o consultare strânsă a experților din statele membre. Pe baza metodologiei revizuite ⁽³⁵⁾, care este publicată în același timp cu prezentul plan de acțiune, în cadrul acestui proces, Comisia, în cooperare cu SEAE, va angaja într-o primă etapă un dialog cu țările terțe în care sunt identificate deficiențe, în vederea elaborării, în măsura posibilului, a unui plan de acțiune pentru a răspunde acestor preocupări. După o perioadă de observație, Comisia va examina progresele înregistrate în punerea în aplicare a acestor angajamente în vederea finalizării evaluărilor sale.

Lista UE a țărilor terțe cu un grad ridicat de risc oferă un instrument-cheie pentru entitățile obligate și autoritățile publice, dar ar putea avea, de asemenea, efecte în afara cadrului CSB/CFT. Comisia se angajează să monitorizeze dacă această includere pe listă are efecte asupra deciziilor de echivalare ⁽³⁶⁾ și să se asigure că se aplică garanții adecvate în ceea ce privește instrumentele financiare, în conformitate cu articolul 155 din Regulamentul financiar ⁽³⁷⁾.

Experiența dobândită în urma procesului de includere pe listă al UE și instituirea de noi funcții în materie de CSB/CFT la nivelul UE ar putea duce la o revizuire a abordării privind riscurile prezentate de țările terțe. În calitate de membru al GAFI, Comisia ar trebui să ia în continuare în considerare solicitarea adresată de GAFI de a lua măsuri în vederea abordării riscurilor prezentate de țările terțe și să își mențină capacitatea de a aplica, de asemenea, măsuri adecvate independent de orice solicitare din partea GAFI, în conformitate cu standardele internaționale. În acest context, o autoritate de supraveghere la nivelul UE ar putea contribui, de asemenea, la atenuarea riscurilor prezentate de țările terțe prin elaborarea unor măsuri adecvate de reducere a riscurilor pentru entitățile obligate în funcție de tipul și gravitatea deficiențelor. Aceasta ar putea elabora măsuri mai detaliate și bazate pe riscuri pentru a face față riscurilor prezentate de cadrele CSB/CFT ale altor țări și teritorii. Un astfel de proces ar putea fi, de asemenea, completat cu o abordare bazată pe tranzacții, având în vedere că nicio jurisdicție nu este imună la riscurile emergente de spălare de bani și de finanțare a terorismului. În mod similar, o funcție de coordonare și de sprijin pentru unitățile de informații financiare ar putea oferi o contribuție valoroasă la identificarea noilor tendințe și riscuri prezentate de țările terțe, precum și a eventualelor probleme în materie de cooperare internațională.

În cadrul acestui set de măsuri de gestionare a riscurilor externe, Comisia dezvoltă un dispozitiv de asistență tehnică ⁽³⁸⁾ destinat să ajute țările terțe să își consolideze capacitățile și să remedieze deficiențele din cadrele lor naționale CSB/CFT. UE este unul din principalii donatori internaționali în acest domeniu și, pe baza vastei sale rețele diplomatice, ar utiliza această capacitate pentru a consolida barierele împotriva spălării banilor și a finanțării terorismului la nivel mondial. Politica comercială contribuie, de asemenea, la dezvoltarea unor garanții adecvate în ceea ce privește investițiile ⁽³⁹⁾ și fluxurile comerciale. Comisia va solicita angajamente din partea partenerilor comerciali ai UE în vederea punerii în aplicare a măsurilor legate de CSB/CFT și va menține un spațiu de reglementare pentru a acționa în cazul riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului cu care se confruntă sistemul financiar al UE.

O nouă metodologie privind evaluarea țărilor terțe cu un grad ridicat de risc este publicată împreună cu prezentul plan de acțiune. Comisia va continua să colaboreze cu statele membre și își va spori implicarea în cadrul GAFI, astfel încât UE să poată juca un rol mai proeminent la nivel mondial.

VIII. Calea de urmat: o foaie de parcurs

După cum se explică în detaliu în prezentul plan de acțiune, Comisia va propune mai multe măsuri de consolidare a cadrului CSB/CFT. Se va pregăti o evaluare a impactului, inclusiv în ceea ce privește drepturile fundamentale și, în special, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, pentru a evalua diferitele opțiuni privind efectuarea unor modificări legislative:

⁽³⁵⁾ SWD(2020) 99.

⁽³⁶⁾ A se vedea COM(2019) 349 final din 29.7.2019.

⁽³⁷⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

⁽³⁸⁾ Dispozitivul mondial al UE în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.

⁽³⁹⁾ A se vedea Regulamentul (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune (JO L 79I, 21.3.2019, p. 1).

Acțiune	Mijloace	Calendar
Punerea în aplicare efectivă a actualului cadru CSB/CFT al UE	Proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor /proceduri judiciare Studiu privind aplicarea celei de A patra DCSB A treia evaluare supranațională a riscurilor Lucrări legate de interconectarea registrelor privind beneficiarii reali Recomandări specifice fiecărei țări/Semestrul european Activitatea actuală a ABE	Toate măsurile în curs
Consolidarea și dezvoltarea cadrului UE de reglementare unic în materie de CSB/CFT	Propunere legislativă: — identificarea domeniilor care ar trebui să facă obiectul unui regulament, împreună cu o directivă modificată — definirea de noi domenii care să fie reglementate la nivelul UE — identificarea modificărilor necesare cu privire la alte acte legislative existente	Primul trimestru al anului 2021
Asigurarea supravegherii în materie de CSB/CFT la nivelul UE	Propunere legislativă	Primul trimestru al anului 2021
Instituirea unui mecanism de sprijin și de coordonare pentru unitățile de informații financiare	Propunere legislativă Transferul gestionării tehnice a FIU.net către Comisie	Primul trimestru al anului 2021 Al patrulea trimestru al anului 2020
Aplicarea dreptului penal și schimbul de informații	Înființarea EFECC Orientări privind parteneriatele public-privat și posibilul aviz al CEPD privind aspectele legate de protecția datelor Monitorizarea transpunerii și a punerii în aplicare a directivelor privind dreptul penal și cooperarea în materie de aplicare a legii Opțiuni de consolidare a schimbului de informații la nivel național și transfrontalier între toate autoritățile competente	Al doilea trimestru al anului 2020 Primul trimestru al anului 2021
Consolidarea dimensiunii internaționale	Revizuirea metodologiei Comisiei pentru identificarea țărilor terțe cu un grad ridicat de risc Acte delegate	Primul trimestru al anului 2020 După caz (calendar preconizat pentru 2020: al doilea trimestru, al treilea trimestru și al patrulea trimestru)

Comisia invită părțile interesate să își exprime opinia cu privire la calea de urmat descrisă în prezentul plan de acțiune și să răspundă, până la 29 iulie 2020, la chestionarul disponibil pe portalul „Exprimați-vă părerea”.

**COMISIA ADMINISTRATIVĂ PENTRU COORDONAREA SISTEMELOR DE SECURITATE
SOCIALĂ COSTURILE MEDII ALE PRESTAȚIILOR ÎN NATURĂ**

(2020/C 164/07)

COSTURILE MEDII ALE PRESTAȚIILOR ÎN NATURĂ – 2017

Aplicarea articolului 64 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 ⁽¹⁾

- I. Sumele care urmează a fi rambursate în legătură cu prestațiile în natură acordate în 2017 membrilor de familie care nu au reședința în același stat membru cu persoana asigurată, astfel cum se prevede la articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 ⁽²⁾, vor fi stabilite pe baza următoarelor costuri medii:

	Categoria de vârstă	Annual	Net lunar x = 0,20
Cipru	sub 20 de ani	335,08 EUR	22,34 EUR
	20-64 de ani	345,86 EUR	23,06 EUR
	65 de ani și peste	1 457,97 EUR	97,20 EUR
Norvegia	sub 20 de ani	21 366,64 NOK	1 424,44 NOK
	20-64 de ani	37 207,61 NOK	2 480,51 NOK
	65 de ani și peste	125 089,11 NOK	8 339,27 NOK

- II. Sumele care urmează a fi rambursate în legătură cu prestațiile în natură acordate în 2017 pensionarilor și membrilor de familie ai acestora, astfel cum se prevede la articolul 24 alineatul (1) și la articolele 25 și 26 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, vor fi stabilite pe baza următoarelor costuri medii:

	Categoria de vârstă	Annual	Net lunar x = 0,20	Net lunar x = 0,15 ⁽¹⁾
Cipru	sub 20 de ani	335,08 EUR	22,34 EUR	23,74 EUR
	20-64 de ani	345,86 EUR	23,06 EUR	24,50 EUR
	65 de ani și peste	1 457,97 EUR	97,20 EUR	103,27 EUR
Norvegia	sub 20 de ani	21 366,64 NOK	1 424,44 NOK	1 513,47 NOK
	20-64 de ani	37 207,61 NOK	2 480,51 NOK	2 635,54 NOK
	65 de ani și peste	125 089,11 NOK	8 339,27 NOK	8 860,48 NOK

⁽¹⁾ Reducerea aplicată sumei fixe lunare este egală cu 15 % (x = 0,15) pentru pensionari și membrii familiilor acestora, în cazul în care statul membru competent nu este inclus în lista din anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 883/2004 [în conformitate cu articolul 64 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 987/2009].

⁽¹⁾ JO L 284, 30.10.2009, p. 1.

⁽²⁾ JO L 166, 30.4.2004, p. 1.

COSTURILE MEDII ALE PRESTAȚIILOR ÎN NATURĂ – 2018

Aplicarea articolului 64 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009

- I. Sumele care urmează a fi rambursate în legătură cu prestațiile în natură acordate în 2018 membrilor de familie care nu au reședința în același stat membru cu persoana asigurată, astfel cum se prevede la articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, vor fi stabilite pe baza următoarelor costuri medii:

	Categoria de vârstă	Anual	Net lunar x = 0,20
Spania	sub 20 de ani	579,45 EUR	38,63 EUR
	20-64 de ani	844,45 EUR	56,30 EUR
	65 de ani și peste	4 540,59 EUR	302,71 EUR

- II. Sumele care urmează a fi rambursate în legătură cu prestațiile în natură acordate în 2018 pensionarilor și membrilor de familie ai acestora, astfel cum se prevede la articolul 24 alineatul (1) și la articolele 25 și 26 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, vor fi stabilite pe baza următoarelor costuri medii:

	Categoria de vârstă	Anual	Net lunar x = 0,20	Net lunar x = 0,15 ⁽¹⁾
Spania	sub 20 de ani	579,45 EUR	38,63 EUR	41,04 EUR
	20-64 de ani	844,45 EUR	56,30 EUR	59,82 EUR
	65 de ani și peste	4 540,59 EUR	302,71 EUR	321,63 EUR

⁽¹⁾ Reducerea aplicată sumei fixe lunare este egală cu 15 % (x = 0,15) pentru pensionari și membrii familiilor acestora, în cazul în care statul membru competent nu este inclus în lista din anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 883/2004 [în conformitate cu articolul 64 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 987/2009].

V

(Anunțuri)

ALTE ACTE

COMISIA EUROPEANĂ

Publicarea documentului unic modificat ca urmare a aprobării unei modificări minore în conformitate cu articolul 53 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012

(2020/C 164/08)

Comisia Europeană a aprobat această modificare minoră în temeiul articolului 6 alineatul (2) al treilea paragraf din Regulamentul delegat (UE) nr. 664/2014 al Comisiei ⁽¹⁾.

Cererea de aprobare a acestei modificări minore poate fi consultată în baza de date eAmbrosia a Comisiei.

DOCUMENT UNIC

„AIL VIOLET DE CADOURS”

Nr. UE: PDO-FR-02103-AM01 – 4.2.2020

DOP (X) IGP ()

1. Denumirea (denumirile)

„Ail violet de Cadours”

2. Statul membru sau țara terță

Franța

3. Descrierea produsului agricol sau alimentar**3.1. Tipul de produs**

Clasa 1.6. Fructe, legume și cereale în stare proaspătă sau prelucrate

3.2. Descrierea produsului căruia i se aplică denumirea de la punctul 1

„Ail violet de Cadours” este un usturoi care se comercializează uscat, procentajul de materie uscată fiind de minimum 30 %. Se produce din soiurile Germidour și Valdour, izolate pornind de la populațiile locale de usturoi violet.

Prezintă striuri de culoare violet „drojdie de vin” pe învelișurile externe de culoare albă.

„Ail violet de Cadours” se caracterizează printr-un diametru de minimum 45 mm și un bulb de formă regulată și rotundă. Bulbii sunt comercializați întregi, bine curățați. Aceștia prezintă cel puțin un înveliș complet, fără rupturi. Rădăcinile se taie la nivelul bulbului, rămânând o lungime de maximum 2,5 mm. Bulbul este tare la atingere, atât la nivelul căteilor, cât și la bază. În cazul bulbilor comercializați cu frunzele tăiate, lungimea frunzelor rămase trebuie să fie cuprinsă între 10 și 30 mm.

Căteii au un înveliș bej, cu striuri violete. În secțiune, căteii sunt de culoare alb-fildeș până la crem.

(¹) JOL 179, 19.6.2014, p. 17.

În stare crudă, produsul prezintă un miros tipic puternic de usturoi, lăsând o senzație înțepătoare intensă. Gătit, „Ail violet de Cadours” se caracterizează printr-un parfum aliaceu. La gust produce o ușoară senzație picantă și prezintă o bună persistență aromatică. Are o textură moale și o savoare dulceagă.

Pentru a se obține un aspect armonios la vânzare, culoarea, forma și calibrul bulbilor trebuie să fie omogene. Mai exact, calibrul celui mai mare bulb nu poate depăși cu mai mult de 20 mm calibrul celui mai mic bulb.

Formele sub care se comercializează „Ail violet de Cadours” sunt definite în felul următor:

- funie, alcătuită din cel puțin 9 bulbi cu frunze, având o greutate de 500 g, 1 kg sau 2 kg, în funcție de numărul de bulbi împlețiți și de calibrul lor;
- jerbă, alcătuită din bulbi cu frunze, având o greutate de minimum 8 kg;
- buchet, alcătuit din bulbi cu frunze, având o greutate de 500 g, 1 kg sau 2 kg;
- sac de 5 kg, umplut manual cu bulbi fără frunze;
- platou, aranjat manual cu bulbi fără frunze, având un calibru fie cuprins între 60 și 70 mm, fie de peste 70 mm;
- coș, umplut manual cu bulbi fără frunze, având un calibru cuprins între 60 și 80 mm;
- plasă, umplută cu bulbi fără frunze, având o greutate de maximum 1 kg;
- caserolă, umplută cu bulbi fără frunze, având o greutate de maximum 1 kg.

Produsul se comercializează în ambalajul de origine. Numai în cazul platoului și al coșului este posibilă vânzarea bulbilor la bucată.

3.3. *Hrană pentru animale (doar în cazul produselor de origine animală) și materii prime (doar în cazul produselor prelucrate)*

—

3.4. *Etape specifice ale producției care trebuie să se desfășoare în aria geografică delimitată*

Toate operațiunile de producere a usturoiului se desfășoară în aria geografică delimitată.

3.5. *Norme specifice privind felierea, răzuirea, ambalarea etc. ale produsului la care se referă denumirea înregistrată*

Ambalarea usturoiului „Ail violet de Cadours” are loc în mod obligatoriu în aria geografică delimitată, pentru a se păstra calitatea produsului.

Astfel, pentru a se menține o bună stare sanitară și cel puțin un înveliș extern intact peste bulbi, „Ail violet de Cadours” se depozitează în condiții specifice și se manipulează cât mai puțin posibil.

În plus, pentru ambalare este nevoie de priceperea operatorilor locali, care contribuie astfel la determinarea caracteristicilor produsului „Ail violet de Cadours” prin:

- alegerea minuțioasă a bulbilor, care permite elaborarea unor forme de prezentare omogene la culoare, calibru și formă;
- dispunerea manuală a bulbilor, care permite ambalarea acestora în așa fel încât să se reducă riscul loviturilor între bulbi la comercializare: împletirea strânsă a frunzelor în funii, jerbe și buchete, pentru a se obține un ansamblu rigid, îndesarea bulbilor în saci, plase și caserole, dispunerea strânsă a bulbilor pe platouri și în coșuri.

3.6. *Norme specifice privind etichetarea produsului la care se referă denumirea înregistrată*

Pe lângă mențiunile obligatorii prevăzute de reglementări, eticheta conține:

- numele operatorului care a efectuat ambalarea;
- anul recoltei;
- sistemul de identificare și de trasabilitate specific pentru „Ail violet de Cadours”.

În plus, în cazul în care forma de prezentare permite vânzarea bulbilor la bucată, fiecare bulb este identificat printr-un autocolant cu mențiunea „Ail violet de Cadours”.

4. Delimitarea concisă a ariei geografice

Aria geografică se situează la intersecția departamentelor Haute-Garonne, Gers și Tarn-et-Garonne.

Departamentul Haute-Garonne: Bellegarde-Sainte-Marie, Belleserre, Bragayrac, Brignemont, Cabanac-Séguenville, Cadours, Le Castéra, Caubiac, Cox, Drudas, Empeaux, Garac, Le Grès, Lagraulet-Saint-Nicolas, Laréole, Lasserre, Menville, Mérenvielle, Pelleport, Pradère-les-Bourguets, Puysséguur, Saint-Thomas, Sainte-Livrade, Thil, Vignaux.

Departamentul Tarn-et-Garonne: Auterive, Beaumont-de-Lomagne, Beaupuy, Bouillac, Le Causé, Escazeaux, Faudoas, Gariès, Goas, Marignac, Maubec, Sérignac.

Departamentul Gers: Ansan, Ardizas, Aubiet, Augnac, Auradé, Aurimont, Avensac, Bajonnette, Beaupuy, Bédéchan, Bézénil, Blanquefort, Castillon-Savès, Catonvielle, Cazaux-Savès, Clermont-Savès, Cologne, Encausse, Endoufielle, Escorneboeuf, Estramiac, Frégouville, Gimont, Giscaro, Homps, L'Isle-Arné, L'Isle-Jourdain, Juilles, Labastide-Savès, Labrihe, Lahas, Lias, Mansempuy, Maravat, Marestaing, Maurens, Mauvezin, Monbrun, Monferran-Savès, Monfort, Montiron, Noilhan, Pessoulens, Pompiac, Puycasquier, Razengues, Roquelaure-Saint-Aubin, Saint-André, Saint-Antonin, Saint-Brès, Saint-Caprais, Saint-Cricq, Saint-Georges, Saint-Germier, Saint-Orens, Saint-Sauvy, Sainte-Anne, Sainte-Gemme, Sainte-Marie, Sarrant, Ségoufielle, Séremputy, Seysses-Savès, Sirac, Solomiac, Thoux, Tirent-Pontejac, Touget, Tourrenquets.

5. Legătura cu aria geografică

Legătura dintre „Ail violet de Cadours” și mediul său rezidă în utilizarea soiurilor derivate din populațiile locale bine adaptate la condițiile pedoclimatice și topografice din aria geografică delimitată, care conferă produsului calități specifice (culoarea violet, calibrul și regularitatea bulbilor), și beneficiază de priceperea practică de producție din cadrul ariei geografice. Aceste calități îi conferă o bună reputație.

Specificitatea ariei geografice

Factori naturali

Aria de producție a usturoiului „Ail violet de Cadours”, situată în regiunea Midi-Pyrénées, între Haute-Garonne, Gers și Tarn-et-Garonne, se caracterizează printr-o climă specifică, sub influență oceanică iarna și primăvara și mediteraneeană vara și mai ales toamna. Iarna este relativ scurtă și blândă. Primăvara se caracterizează prin temperaturi în creștere constantă și precipitații ridicate, cu o cantitate maximă de precipitații în luna mai. Vara este caldă și uscată. Toamna rămâne relativ blândă și nu foarte ploioasă. În zonă bate vântul Autan, un vânt cald și uscat ce bate dinspre sud-est în special vara și toamna.

Bazinul de producție prezintă un peisaj deluros, relativ accidentat. Solurile, dezvoltate pe molasele oligo-miocene, sunt de natură argilo-calcaroasă și argilo-calcică, având un conținut ridicat de argilă (minimum 30 %), ceea ce le asigură o bună rezervă utilă de apă. Aceste soluri beneficiază de asemenea de un bun drenaj natural, datorită pantei și structurii lor.

Factori umani

Usturoiul, originar din Orient, a fost probabil adus în regiune în timpul colonizării romane din primele secole ale erei noastre.

Comerțul cu usturoi s-a dezvoltat constant, ajungându-se la înființarea unui târg săptămânal special pentru usturoiul violet. Acest târg se ține în continuare la Cadours în fiecare miercuri, de la jumătatea lunii iulie până la jumătatea lunii decembrie.

Priceperea producătorilor de „Ail violet de Cadours” se manifestă de la cultivare până la pregătire.

Soiurile Germidouur și Valdour au fost izolate pornind de la populația locală de usturoi violet și au fost înscrise în catalogul oficial al soiurilor în 1991 și, respectiv, în 2006. Aceste soiuri se caracterizează în special printr-o perioadă scurtă de latență, asociată cu încolțirea prematură, absența unei tulpini florale rigide și un bulb de calibru mare, având pe învelișul extern striuri violete pe fond alb.

Plantarea are loc toamna, de la jumătatea lunii octombrie până la jumătatea lunii decembrie, pe parcele unde nu s-au mai cultivat aliacee în ultimii trei ani și nici porumb sau sorg în ultimul an. Aporturile de azot, fosfor și potasiu se stabilesc în funcție de nevoile culturii și de disponibilitatea acestor elemente în sol.

Recoltarea se face la maturitate.

Controlarea uscării asigură o pierdere a conținutului de apă de cel puțin 20 % din masa produsului recoltat.

Exploatațiile din aria geografică au în general o suprafață mică sau medie. Acestea sunt exploatații bazate pe culturi mixte în care predomină cerealele, usturoiul fiind o producție complementară cu o mare valoare adăugată. Mâna de lucru familială disponibilă a permis dezvoltarea culturii de usturoi.

Numeroase etape sunt și astăzi realizate manual, pentru a se obține un usturoi curat și aspectuos: decojirea, care constă în înlăturarea foilor externe rupte, păstrându-se însă cel puțin un înveliș curat și intact, tăierea rădăcinilor, dispunerea în formele de prezentare necesare comercializării produsului „Ail violet de Cadours”. Pricerea operatorilor se manifestă în special de-a lungul acestor etape, cărora li se adaugă o triere manuală minuțioasă a bulbilor în funcție de calibrul, formă și culoare, pentru a putea fi dispuși în forme de prezentare armonioase.

Specificitatea produsului

„Ail violet de Cadours” este un usturoi uscat. Se caracterizează în primul rând prin striurile de culoare violet prezente pe învelișurile externe. Bulbii sunt de calibrul mai mare sau egal cu 45 mm și au o formă regulată, fără crăpături, cu alte cuvinte căței nu sunt vizibili (cel puțin un înveliș extern este intact). Rădăcinile se taie la baza bulbului.

„Ail violet de Cadours” prezintă caracteristici vizuale, olfactive și gustative specifice, care îl diferențiază clar de usturoiul violet uscat din soiul Germidour cultivat în afara ariei geografice delimitate. Astfel, „Ail violet de Cadours” se remarcă prin caracteristicile sale vizuale: bulb de dimensiuni superioare, de culoare violet mai intens, cu o formă mai regulată; și prin caracteristicile sale olfactive: miros tipic mai puternic de usturoi, aromă înțepătoare mai intensă. În plus, când este gătit, „Ail violet de Cadours” se distinge la gust prin persistența aromatică mai intensă și senzația înțepătoare mai puternică.

Bulbii sunt tari la atingere, atât la nivelul cățeilor, cât și la bază. Ei prezintă o bună stare sanitară, de la recoltă până la comercializare.

La comercializare, „Ail violet de Cadours” are un aspect omogen în ceea ce privește calibrul, forma și culoarea.

Atunci când „Ail violet de Cadours” se comercializează cu frunze, forma finală prezintă o oarecare rigiditate, datorită frunzelor strâns împletite între ele. Atunci când „Ail violet de Cadours” se comercializează fără frunze, bulbii sunt îndesați în ambalaj.

Legătura cauzală

„Ail violet de Cadours” beneficiază, în zona de producție, de toate condițiile propice dezvoltării sale.

În primul rând, „Ail violet de Cadours” se remarcă prin culoare. Aceasta este rezultatul utilizării unor soiuri obținute din populațiile locale care prezintă striuri violete pe învelișurile externe, la care se adaugă plantarea pe parcele bogate în argilă și cantitatea mare de precipitații înregistrate în luna mai. Astfel, pe de o parte, cultivarea usturoiului „Ail violet de Cadours” pe soluri bogate în argilă, cu o bună rezervă utilă de apă, favorizează obținerea unor bulbi cu formă regulată. Deoarece utilizarea adecvată a îngrășămintelor permite ca bulbii să nu crape, „Ail violet de Cadours” se prezintă cu cel puțin un înveliș extern intact.

Pe de altă parte, necesarul de apă al plantei este maxim în timpul stadiului fiziologic fundamental de formare a bulbilor. Aceasta este o etapă de creștere rapidă care are un impact direct asupra calibrului, a conformației bulbului și a prezenței culorii violet. Cantitatea maximă de precipitații din luna mai răspunde nevoilor de apă și de minerale ale plantei în această etapă esențială, permițând astfel obținerea unor bulbi care prezintă caracteristicile usturoiului „Ail violet de Cadours”: bulbi cu calibrul de minimum 45 mm, având o formă rotundă regulată și colorație violet.

Bulbii de „Ail violet de Cadours” sunt tari la atingere datorită etapei de pregătire a vânzării, în care bulbii nu sunt lăsați să se lovească între ei, precum și datorită sezonului scurt de comercializare, care se încheie înainte de încolțirea prematură.

Buna stare sanitară a produsului „Ail violet de Cadours” se datorează mai multor factori:

- limitarea răspândirii în sol a bolilor criptogamice sau bacteriene, prin rotația culturilor și plantarea pe parcele bine drenate natural;
- limitarea dezvoltării acestor boli pe durata cultivării, prin înregistrarea datelor plantării și prin utilizarea adecvată a îngrășămintelor;
- recoltarea la maturitate urmată de uscare, precum și vântul Autan, care favorizează păstrarea usturoiului.

Utilizarea unor soiuri de usturoi fără tulpină florală rigidă permite dispunerea produsului „Ail violet de Cadours” în forme de prezentare cu frunze: funii, jerbe și buchete.

Nu în ultimul rând, „Ail violet de Cadours” se remarcă prin atenția acordată decojirii manuale, datorită căreia învelișurile sunt păstrate intacte, iar rădăcinile pot fi tăiate la baza bulbului. Totalitatea etapelor manuale permite elaborarea unor forme de prezentare omogene vizual în ceea ce privește calibrul, forma și culoarea. Priceperea tradițională a operatorilor, inclusiv în ceea ce privește pregătirea produsului pentru vânzare, pune în valoare și menține calitatea usturoiului „Ail violet de Cadours”.

Astfel, totalitatea factorilor descriptivi din aria de producție, atât naturali, cât și umani, contribuie la specificitatea usturoiului „Ail violet de Cadours”.

Trimitere la publicarea caietului de sarcini

[articolul 6 alineatul (1) al doilea paragraf din prezentul regulament]

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-b9eb2879-fbef-4c10-a287-c0d23d8ef13f

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO